

Bořetické *listy*

DUBEN 2012
ČÍSLO 1

Foto: Marta Langerová

Fotogalerie

*Krojový ples**Dětský maškarní karneval**Karneval v MŠ**Zápis do ZŠ*

Fotogalerie

Zápis do ZŠ

Starosta předal pololetní vysvědčení prvňáčkům

Velikonoční přání dětí z MŠ na OÚ

Bezpečný internet (4. a 5. třída)

6. dubna proběhlo mimořádné zasedání ZO kvůli smlouvě s TJ Sokol

Fotogalerie

Bořetice bioplynová stanice

Práce na rybníce

Závody 2011

„Kafčo“ po sečení trávy

Nové dětské hřiště

Fotogalerie

Garanti zápisu

Tři králové z MŠ na OÚ

První pomoc ve 2. třídě

Třetáci modelují skřítku

Fotogalerie

Členové mysliveckého sdružení (pan Josef Šafařík a Mgr. Radim Šebesta) v MŠ

Členové mysliveckého sdružení (pan Josef Šafařík a Mgr. Radim Šebesta) v MŠ

Nejstarší člen MS pan Pavlík: 89 let

Myslivci pořádají tradiční zabijačku

Úvodník

Vážení spoluobčané a čtenáři zpravodaje, jaro je již neodvratně tady, již jsme stačili posunout i čas o jednu hodinu dopředu. A máme Velikonoce - svátek, který nám připomíná ukřižování Ježíše. Velikonoce jsou ale taky svátky lidových tradic - obyčejů. Jsem opravdu rád a tímto děkuji mladým chlapcům - „chase“, že se oblékají do krásných bořeckých krojů a vydávají se Bořeticemi za děvčata na pomlázku.

Jaro nám ale i připomene vše, co jsme si v zimě, v době relativního klidu, předsevzali v tomto roce udělat. Jak polevily mrazy a vysvitlo sluníčko, upravili jsme a zaseli trávník na novém a již hojně navštěvovaném dětském hřišti u bytovek. Desátého dubna se započne s výstavbou cyklostezky od hřbitova přes Rasovnu k nádraží. Tímto žádám všechny, kteří mají v této lokalitě pozemky, o shovívavost při budování této cesty. Práce potrvají přibližně do konce května. Přístup na pozemky bude

v tuto dobu omezen, bude vždy záležet na domluvě s prováděcí firmou.

V květnu započne dlouho očekávaná stavba vozovky Hlavní ulice - „Průtah Bořeticemi“. Rekonstrukce vozovky bude v délce cca 6 km. To je od stávající benzínové stanice až do Kobyly. OObčané bydlící kolem této vozovky určitě tuto stavbu ocení nejvíce, ale pozor, budou touto stavbou také nejvíce omezeni. Všichni občané, kteří bydlí kolem této vozovky, budou více či méně po dobu „pouze dvou měsíců“ omezeni při vjezdu a výjezdu ze svých domovů. Musím zdůraznit pouze dva měsíce, protože v jiných obcích podobná stavba vždy trvala nejméně šest, ale i dvanáct měsíců.

V době psaní tohoto článku mně není známo, v jakém rozsahu bude prováděna uzavírka přes obec. V každém případě musí být vždy zachována dostupnost rychlé lékařské pomoci nebo hasičů.

Rekonstrukce vozovky započne od benzínové stanice a bude pokračovat až po ZD Bořetice (Hotel Modré hory). Povrchová vrstva asfaltu bude odfrézována, pak se odstraní takzvaný kameninový kufr cca třicet centimetrů a dále se odebere cca čtyřicet centimetrů zeminy. To znamená, že od stávajícího povrchu se půjde do hloubky cca sedmdesát centimetrů. Takto rozsáhlé práce se dělají proto, aby nové těleso vozovky uneslo stávající i budoucí zátěž neustále se zvyšujícího počtu projíždějících vozidel.

Z důvodu rekonstrukce vozovky

musí být odstraněn hydrant s pitnou vodou u autobusového nádraží. V případě nouze si mohou občané přijít pro pitnou vodu do dílny obecního úřadu.

Současně se stavbou vozovky proběhnou i další pro obec tolik potřebné akce - např. nové parkoviště pod Kraví horou, zpevnění polních cest atd. Rozsah prováděných staveb v obci je tak velký, že se v letošním roce dotkne více nebo méně všech občanů, proto se k vám všem obracím: Budme tolerantní jeden ke druhému a těch pár měsíců omezení se nám nebude zdát tak dlouho. Děkuji.

V průběhu jarních měsíců proběhne hned několik kulturních akcí. Tradičně na Velikonoční neděli pořádá občanské sdružení republika Kraví hora Velikonoční košť vína, kulturní komise Buchtobraní, ZŠ a MŠ Závěrečné vystoupení, naši přátelé ze Slovenska k nám přijedou 20. května sehrát divadlo s názvem „Príbeh jednoho vinára.“, Kravíhorci 26. května tradičně pořádají „Den otevřených sklepů“. Na všechny kulturní akce vás co nesrdečněji zvou a všem pořádajícím přeji hodně úspěchů.

Dále jsem rád, že vše kolem TJ Sokol se vyřešilo a spolupráce mezi obcí a TJ je ku prospěchu obou. Nejvíce mě těší, že od září budou v obci opět mládežnické oddíly.

Vážení občané a čtenáři, přeji vám krásné Velikonoce - plné rodinné pohody.

Václav Surman, starosta

Informace z jednání zastupitelstva

Výpis z Usnesení IX. Zastupitelstva obce Bořetice konaného dne 31. 1. 2012

Zastupitelstvo obce schvaluje:

Ad 7a) Prodej pozemku p.č. 4533 a p.č. 4540 v k.ú. Bořetice za cenu Kč 20,-- za 1 m² manželům Janě a Petrovi Zemánkovým, Bořetice 249, za podmínky, že uhradí veškeré náklady spojené s převodem včetně daně z převodu nemovitostí, vznikne-li obci daňová povinnost.

Ad 7b) Prodej pozemků p.č. 2974/2, 1491/4, 2483/7, 2974/3, 1986/45, vše v k.ú. Bořetice za cenu Kč 20,-- za

1 m² manželům Janě a Václavovi Surmanovým, Bořetice 427, za podmínky, že uhradí veškeré náklady spojené s převodem včetně daně z převodu nemovitostí, vznikne-li obci daňová povinnost.

Ad 8a) Kupní smlouvu na výkup pozemku p.č. 4352 a PK č. 220 v k.ú. Bořetice od Jiřího Zlámala, Vrahovice za cenu Kč 20,-- za 1 m² pro budování ČOV a kanalizace v Bořeticích.

Ad 8b) Výkup pozemku p.č. 1176/31 a 1176/62 v ulici Humna za Jednotou od manželů Šnajdrových za Kč 20,-- za 1 m² v příštím roce, pokud budou finance v rozpočtu.

Ad 9) Pronájem bytu č. 9 na domě č.p. 488 s byty paní Gabriele Watzingerové, Bořetice 488, na dobu určitou 1 rok a s podmínkami schválenými III. zasedáním ZO Bořetice v roce 2011.

Ad 10) Zhotovitele akce „Cyklostezka Bořetice, I. etapa“ firmu: Simost s.r.o. za cenu Kč 3 470 550,-- včetně DPH a podpis předložené smlouvy s touto firmou.

Ad 11) Zhotovitele studie zástavby rodinných domků v lokalitě na Panském – firmu Milan Veselý, Břeclav, za částku Kč 163 000,-- plus DPH a podpis smlouvy s touto firmou.

Ad 12) Smlouvu o poskytování služeb v odpadovém hospodářství s firmou Hantály, a.s., Velké Pavlovice.

Ad 13) Návrhy změn do nového územního plánu obce – Újezdský Radomír, Grůza Jaroslav, doplnění celé zástavby dolního frejdu v KH, Václav Petrásek, trať Pod kopcem – výstavba vinných sklepů a ubytování – předložit zpracovateli k zapracování do návrhu případně vyřazení již schválených změn a návrhů, jež nejsou předmětem zpracování územního plánu. Návrhy na pozemcích soukromých vlastníků zapracovat pouze v případě,

že se jedná o veřejné stavby, na něž je možné pozemky vyvlastnit, ostatní změny pouze na žádost vlastníků pozemků.

Ad 14a) Obecně závaznou vyhláškou Obce Bořetice č. 1/2012, jíž se vydává nová příloha k vyhlášce č. 1/2011 o místním poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů.

Ad 14b) Obecně závaznou vyhláškou Obce Bořetice č. 2/2012 o místním poplatku za psy.

Ad 15) Schvaluje převzetí budov obou šaten na hřišti TJ Sokol zpět do správy Obce a okamžité ukončení nájmu z důvodu hrozící škody mrazem po nuceném odpojení přívodu elektřiny, dále jejich nové napojení na přihlášku obce. Nové užívání pro TJ bude řešeno po uzavření dohody mezi Obcí a TJ Sokol.

Ad 16) Rozpočet obce na rok 2012 – s částkou na straně příjmů Kč 14 930 200,-- a výdajů Kč 14 960 400,-- s těmito změnami – Výdajovou rezervu ve výši Kč 100 000,-- rozdělit na půjčku SDH na práci s mládeží ve výši Kč 23 000,-- a půjčku na zajištění provozních potřeb TJ Sokol ve výši Kč 77 000,-- , obě s návratností do 30. 11. 2012.

Výpis z Usnesení X. mimořádného veřejného zasedání Zastupitelstva obce Bořetice konaného dne 6. 3. 2012

Zastupitelstvo obce schvaluje:

Ad 3a) Smlouvu o spolupráci Obce Bořetice s TJ Sokol Bořetice – písemně s těmito změnami a doplňky: v hlavičce doručovací adresa TJ bude doplněno: Vinařství Jedlička & Novák, Bořetice č.p. 511, budou doplněny stavy měřidel, bude doplněný předávaný inventář.

Ad 3b) Koupí pozemků p.č. 243/19 včetně všech součástí a příslušenství, tj. víceúčelového hřiště s umělým povrchem, oplocením, část p.č. 243/2 kolem víceúčelového hřiště a starých šaten včetně asfaltové komunikace mezi hřištěm a kurty (bude upřesněno při geometrickém zaměření, jehož se zúčastní obě strany), oba za cenu Kč 20,-- za 1 m² a pozemek p.č. st. 415 pod starými šatnami za cenu Kč 80,-- za 1 m², vše v k. ú. Bořetice u Hustopečí, s tím, že kupující uhradí veškeré náklady spojené s převodem včetně daně z převodu nemovitosti.

Ad 4) Podání žádosti o bezúplatný převod pozemků

od Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových – p.č. 1176/95, 1176/97, 1176/127, 1176/129, vše v k.ú. Bořetice u Hustopečí (pozemky pod chodníky).

Ad 5) Zastupitelstvo obce Bořetice bere na vědomí stanoviska DO, sousedních obcí a krajského úřadu, projednávání a připomínkování návrhu zadání nového územního plánu. Zastupitelstvo obce Bořetice schvaluje připomínkový upravený návrh Zadání územního plánu obce Bořetice.

Zastupitelstvo obce Bořetice ukládá starostovi obce zajistit zpracování návrhu územního plánu u smluvního zpracovatele a současně na základě požadavku KÚ JmK, odboru životního prostředí, zpracování vyhodnocení vlivů územního plánu na životní prostředí – udržitelný rozvoj území.

JUDr. Jana Zemánková, místostarostka

Mockrát děkujeme všem, kteří přispěli na vydávání Bořetických listů.

Pan Jaroslav Grégr, Kašperské hory	za	Kč 1 000,--
Manželé Sýkorovi, Bořetice	za	Kč 500,--
Paní Marie Beránková, Tvarožná	za	Kč 250,--
Paní Marie Poděšřová, Bořetice	za	Kč 500,--
Pan Václav Bařina, USA	za	Kč 2 000,--
Pan Šafránek, Hustopeče	za	Kč 200,--
Paní Marie Hasíková, Bořetice	za	Kč 300,--
Káťa a Pavel Grůzovi, Břeclav	za	Kč 300,--
Manželé Marie a Jan Petráskovi, Bořetice	za	Kč 500,--

Všem ještě jednou mockrát děkujeme.

Obecně závazná vyhláška č. 2/2012, o místním poplatku ze psů

Zastupitelstvo obce Bořetice se na svém zasedání dne 31. 1. 2012 usnesením č. 14b) usneslo vydat na základě §14 odst. 2 zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, v platném znění, a v souladu s §10 písm. d) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), a §84 odst. 2 písm. h) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), v platném znění, tuto obecně závaznou vyhlášku:

Čl. 1

Úvodní ustanovení

Obec Bořetice touto obecně závaznou vyhláškou zavádí místní poplatek ze psů (dále jen „poplatek“).1

Čl. 2

Ohlašovací povinnost

1. Poplatník je povinen správci poplatku ohlásit vznik poplatkové povinnosti do 60 dnů.

2. Při plnění ohlašovací povinnosti je poplatník povinen sdělit správci poplatku příjmení, jméno a adresu trvalého pobytu, jde-li o fyzickou osobu, nebo název, sídlo a IČ, jde-li o právnickou osobu. Fyzická nebo právnická osoba, která je podnikatelským subjektem, uvede rovněž čísla účtů u peněžních ústavů, na nichž jsou soustředěny peněžní prostředky z její podnikatelské činnosti.

3. Poplatník je rovněž povinen ohlásit správci poplatku do 60 dnů jakékoliv změny v ohlášených skutečnostech.

Čl. 3

Sazba poplatku

Sazba poplatku činí ročně:

a) za prvního psa Kč 100,--,

b) za druhého a každého dalšího psa téhož držitele Kč 100,-

Čl. 4

Splatnost poplatku

Poplatek je splatný do 30. května na běžný rok. Při přihlášení psa v průběhu roku se platí poměrná část poplatku, při odhlášení psa v průběhu roku se platí poměrná část poplatku.

Čl. 5

Osvobození a úlevy

1. Od poplatku se osvobozují:

- a) osoby nevidomé, bezmocné, držitelé průkazů ZTP-P
- b) rozpočtové a příspěvkové organizace včetně Obce
- c) osoby a organizace, které drží psy se zvláštním výcvikem na základě předloženého potvrzení příslušného výcvikového orgánu o provedeném výcviku.

Nárok na osvobození od poplatku je třeba prokázat nejpozději do dne splatnosti poplatku.

Čl. 6

Zrušovací ustanovení

Zrušuje se obecně závazná vyhláška Obce Bořetice č. 1/1998, o místních poplatcích – v části – oddíl I, písmeno a), oddíl II – celý.

Čl. 7

Účinnost

Tato obecně závazná vyhláška obce nabývá účinnosti dnem vyhlášení

JUDr. Jana Zemánková, místostarosta

Nebezpeční sami sobě

Většina obyvatel naší obce jistě přivítala předloni realizovanou velkou akci rekonstrukce chodníků. Většina chodníků byla v žalostném stavu a chodit se po nich nedalo. Rekonstrukce chodníků byla financována z evropských dotací, ale i tak nás stála ještě nějaký ten milion z obecních prostředků. Mimo chodem v názvu této akce byla slova „zvýšení bezpečnosti chodců“. Na každé akci realizované z dotačních peněz je vždy v nějakém procentu (nebo spíš desítkách procent) spolufinancování obce. Až do minulého týdne jsem byla přesvědčená, že občané už si zvykli, že po chodnících se chodí, ne že je to dobré a pevné parkovací místo pro

jejich miláčka. Minulý týden jsem jela na Vrbici a velmi mě zaujala jedna anomálie. Jedna proto, že jsem řídila a nemohla jsem se dívat na všechny strany, jinak by jich bylo určitě víc. Na úseku chodníku od Floriánka k Vrbici – čili asi na délce 500 metrů – jsem napočítala několik aut stojících na části chodníku, kde je vjezd. Přitom ve většině případů není žádný problém, aby majitel zajel s autem až k vratům, a tím by zcela jistě na chodníku nestál a dalo by se po něm projít. Ale proč by to majitel auta, který po chodníku vlastně nechodí, protože jezdí autem, dělal? No třeba proto, abych já na silnici nemusela vyhýbat paní s kočárkem, která nemohla jít

z uvedeného důvodu po chodníku, a jela tedy s kočárkem po kraji silnice. Shodou okolností to byla paní, u jejíhož domu stálo jejich auto právě na chodníku. Tomu se nedá říct jinak, než že jsme bezohlední a nebezpeční sami sobě. Dobře nám tak. Jenom jsem si smutně vzpomněla, jak těžce rozdělujeme každoročně rozpočet na akce, které jsou opravdu potřebné a účelné a do rozpočtu je naplánujeme, a na ty, které to ještě chvíli vydrží a mohou počkat. Mezi obecně prospěšné a potřebné akce pro obec jistě nepatří budovat pevná a čistá stání pro naše plechové miláčky. Nebo myslíte, že ano?

JUDr. Jana Zemánková

Dlouhé, nebo krátké vedení?

Co je to vedení, nemusím jistě nikomu vysvětlovat. Vedení je podzemní, nadzemní, vedení elektriny, vody, plynu, telefonní vedení a v neposlední řadě používáme termín dlouhé vedení pro lidi, kterým dlouho trvá, než něco pochopí, případně se jim stává, že to nepochopí vůbec. Pro vedení každého „vedení“ existují jasná pravidla. To jsou ta, která my laici nemusíme znát, protože nám je hlídá projektant při projektování vedení a příslušný úřad, který budování toho kterého druhu vedení povoluje. Pokud by všechna vedení byla zbudována na základě řádného projektu a řádného povolení, bylo by jistě všechno v pořádku. Máme však v obci různá vedení vybudovaná bez příslušných projektů a povolení, a tak se nezdá, že šlápnete na rýč v předzahradce a objevíte 25 centimetrů pod povrchem vedení „něčeho“. Horší případy jsou, kdy tato „vedení“ objeví investor nebo dodavatel při budování staveb. Tady už se schyluje k průšvihů. Na problém si zakládáme také tehdy, jestliže v trase vedení, ať už nadzemního nebo podzemního vysadíme stromy. A opět bez znalosti příslušných předpisů, norem a většinou také bez potřebných výtýčení povolených nebo i nepovolených vedení.

Trochu citace z energetického zákona: Dle §59, odst. 1 zákona je provozovatel distribuční soustavy oprávněn odstraňovat a oklešťovat stromoví a jiné porosty, provádět likvidaci odstraněného a okleštěného stromoví a jiných porostů ohrožujících bezpečný a spolehlivý provoz distribuční soustavy v případech, kdy tak po předchozím upozornění neučinil sám vlastník či uživatel. Současně je provozovatel distribuční soustavy oprávněn vstupovat a vjíždět na cizí nemovitosti v souvislosti s provozováním distribuční soustavy a plynovodních přípojek.

Takže se nezdá, že nás

(myslím tím občany i obec) distribuční společnost upozorní, abychom odstranili porosty z trasy podzemního vedení, ořezali vysoké stromy pod nadzemním vedením, což obec zveřejňuje na žádost distributorů a občany upozorňuje na úředních deskách i místním rozhlasem, a když to sami neuděláme, může se stát, že přijdeme odpoledne z práce a borovice nebo smrk před domem má uřezanou špičku (a to prosím bez jakéhokoliv estetického citění). A my přemýšlíme, komu bychom alespoň pořádně vynadali, abychom si ulevili. Po seznámení se s příslušným předpisem zjistíme, že zlobit se můžeme tak leda sami na sebe. Obce se to týká víc než jednotlivců. Setkává se s tím nezdá, že při budování, kdy se jí v cestě objeví různé historické partyzánské pokládky nebo výsadby.

V poslední době jsme se s tím mohli na vlastní oči potkat při rekonstrukci chodníku naproti nové škole, kde v trase plynovo-

du jsou vysázeny stromy (obcí) a chcete-li vidět takovéto úžasné souznění přírody s technikou, stačí se projít po chodníku do Kravích hor. Vedle chodníku kdosi (víme kdo) vysázel alej vysokokmenných stromů, které bujně rostou, ale svou krásou dorostou pouze do omezené výšky, protože – světe div se – podíváme-li se nad stromy, vede nad nimi elektrické vedení. Je tedy jen otázkou času, kdy stromy budeme muset ořezat sami, jinak nám je naprosto neesteticky někdo zkrátí. Vedení obce v posledních volebních obdobích tyto pozůstatky téměř každoročně řeší, proto se snažíme další podobné problémy nevytvářet. Chtěli bychom ale touto cestou upozornit i vás, abyste se při výsadbě stromů i pokládce vedení podívali vždycky kolem sebe, abyste si za pár roků ušetřili zklamání z toho, že vám „někdo“ necitlivě ořezal krásný strom před vašim příbytkem.

JUDr. Jana Zemánková

Poznáte mozkovou mrtvici?

Omdlí vám v kolektivu starší člověk. Poznáte, zda se nejedná o mozkovou mrtvici? Každý ví, že při CMP (cévní mozkové příhodě) jde o čas. Každá hodina znamená nebezpečí většího ochrnutí. Co tedy dělat?

Postup ve třech větech tazatele.

1. „Zasmějte se!“
 - pokud se to postiženému vůbec povede, koutky úst budou nesymetrické
2. „Řekněte, jak se jmenujete.“ (případně: „řekněte, kdo jsem já, který je den...“)
 - postižený nebude schopen říct celou větu
3. „Zvedněte ruce a otočte je dlaněmi dolů.“
 - postižený to nesvede, ruka na postižené polovině těla rychle klesne

Okamžitě volejte pohotovost. Postižený potřebuje rychle specializovanou péči na tzv. iktové jednotce.

Při rychlém odvozu a podání speciálních trombolitik má naději, že z nemocnice odejde po svých, bez postižení.

Upozornění:

Mozková mrtvice většinou na sebe předem upozorní. Na chvíli ucpe krevní sraženina cévu a dostaví se několikaminutová ztráta zraku nebo řeči. Riziko CMP se tím zvyšuje 9krát. Nečekejte a informujte svého lékaře.

Poznámka:

Pokud zdravý životní styl není zrovna vaším koníčkem, týká se nebezpečí CMP i vás, kteří jste sotva nabrali třetí křížek.

Ing. Petr Zemánek, zdroj: odborná literatura

„Časy se mění ...“

Na úvod k dnešnímu tématu jsem si dovolila vypůjčit větu z refrénu známé písně paní Marty Kubišové. Zaujal mě totiž článek pana inženýra Michny (BL č. 1/2011), v němž pojednává o vztahu (převážně) mladých lidí ke kulturnímu a sportovnímu dění v obci. Svůj příspěvek pojal samozřejmě s jistým nadhledem, i tak byl pro mne inspirativní, co se týče výběru jedné z kapitol matčina deníku.

Časy se mění a doba se promítá i v prioritách mladých lidí. Nelze pominout, že dnešní mládež tráví spoustu času na sociálních sítích anebo ve virtuálním světě u svých počítačových her a skutečný život některým z nich tak nenávratně uniká.

Avšak po zdařilém „Běhu za burčákem“, který byl skvělou ukázkou sportovního zaujetí bořetické mládeže, své mínění poněkud pozměňuji. „Bořečáci“ přece odjakživa patřili k lidu nejen pracovitému, pokrokovému, sportovnímu, ale i kulturnímu.

Proto přeskočím řadu stránek v deníku a umožním čtenářům nahlédnout do počátků bořetického kulturního dění v těsném začátku poválečné doby. Kapitulu bych

nazvala Kulturní procitání...

Prosinec 1945, půl roku po válce, čas velkého poválečného úklidu i nadějí. Žijeme už plných pět let se svými třemi dětmi v Bořeticích a nechce se nám odtud zpět, do válkou zničeného Brna. Cítíme se doma tady, vždyť i dvě z našich ratolestí budou mít navždy zapsanou tuto obec jako své rodiště. Manžel, zkušený pedagog, nedávno dostal nabídku na vedení školy ve Velkých Němčicích. Odmítl a zatím mu to prochází.

Z válečné letargie všech zákazů, příkazů a říšských vyhlášek se pomalu probouzí i zdejší společenský život. První známky obrozující se kulturně společenské a sportovní činnosti zaznamenáváme především u katolické mládeže Orla, ale první ohlasy slyšíme i z početně menší obce sokolské. Začínají vznikat nápady a plány na oživení zdejšího života a je potěšující, že v tomto dění ani škola nezaostává. Bohužel obec nemá kulturní dům a ve své čínorodosti jsou všichni odkázáni pouze na školní tělocvičnu nebo na volné prostranství, kde se obvykle konají hody.

Rozvíjející se mimoškolní aktivity školy zaznamenala již kon-

cem září první úspěch vystoupením dětí s českou besedou, kterou s prvňáčky nacvičila paní učitelka Šimberová. Starší děti vystoupily s pásmem lidových písní a také básní národních básníků. Stalo se tak při vzpomínkové slavnosti na našeho prvního prezidenta T. G. Masaryka, uspořádanou na počest znovuzrození československé státnosti.

Probuzený zájem veřejnosti následně probudil také obecní činovníky. Už si nevzpomínám, kdo z nich koncem června na ten šílený nápad přišel, ale manžel mi sdělil, že byl oficiálně požádán, aby se pokusil s kantory nastudovat nějakou veselou divadelní hru. Nejlépe ještě do konce roku, aby se zdejší lidé lopotící se na svých polích a vinohradech mohli nyní, v době nově nabyté svobody alespoň trochu pobavit. Odmítl moji skepsi a nakonec se mu podařilo přemluvit nejen mne, ale také další učitele, dokonce získal ve vsi i několik ochotníků. Musím ihned dodat, že na přípravách divadelní hry přiložili ruce k dílu všichni místní učitelé. Nechyběli ani Michnovi, moje nová pomocnice Anna Petřlová a na požádání podali pomocnou ruku i někteří místní řemeslníci. Brali

jsme úkol velmi vážně, tím spíš, že na uvedení hry, včetně všech příprav, jsme měli sotva pět měsíců a nechtěli jsme diváky zklamat.

Hned zpočátku vyvstala otázka, kde po válce sehnat nějakou solidní českou divadelní hru, která by mohla být realizována ochotníky. Dokonce jsem se písemně obrátila i na brněnského herce, pana Kosinu, který však zaujal k našim snahám diplomaticky ironické stanovisko, a tak nakonec učitel Martínek kdesi vyhrabal zažloutlý scénář s názvem „Z nových mlýnů“. Autor zůstal v anonymitě, ale sepsal otřesný kompilát, něco mezi Jiráskovou Lucernou, Erbenovým Vodníkem, Sabinovým libretem k Prodané nevěstě a Tylovým Strakonickým dudákem. Nejdříve jsme nabídnuté „veledílo“ odmítali, ale z nedostatku jiné možnosti si manžel s kolegou Šimberou, na tu slátanici sedli a jejich dvoutýdenní práce byla korunována úspěchem. Jenom si nejsem jistá, zda se po jejich úpravách ještě jednalo o dílo onoho neznámého autora. Pojali to jako frašku pro celou rodinu a také jsme to tak prezentovali. Pro nás bylo důležité, aby děj hry byl srozumitelný nejen dospělým, ale také dětem, a aby se vtipnými dialogy všichni v divadle dobře bavili.

Nešlo o jediný problém. Manželovi v zápalu příprav pomalu docházelo, že si ukrojil příliš velké sousto. Najednou měl na krku kromě režie také produkci (abych se vyjadřovala jako pan Kosina). Nevím, jak si to obecní radní bez hmotného příspěví představovali. Divadlo se bez výpravy neobejde a každý hřebík, prkno, kusy kartonu, také líčidla něco stojí. Spoustu věcí jsme si donesli z domu, přesto nezbylo, než abychom všichni přispěli do kasičky a poté těžce sháněli potřebný materiál. V naději, že se nám něco vrátí, padlo rozhodnutí o dobrovolném vstupném. Ze získaných peněz jsme měli v úmyslu uhradit švadlenám a řemeslníkům poskytnutý materiál a případný zbytek pak použít na financování

dalších kulturních akcí.

A tak se z nás stali nejen ochotníci, ale i kulisáci. Mezi pilným zkoušením jsme stloukali kulisy, lepili na ně kartony, na něž po zhotovení maloval místní malíř pokojů, mistr Fišar, velké scénické obrazy. Zručnému malíři s obrovskou fantazií stačilo, abychom mu naznačili jevištní situaci a bez problému tvořil. Návštěvníci z hlediště poté s obdivem zírali na mlýn s mlýnským kolem, na louku v pozadí s lesem nebo na interiérovou scénu mlýna či zámku. S divadelní výpravou, na niž jsme svými silami a dovednostmi nestačili, nám po oslovení ochotně pomohli i další mistři svého řemesla. Spolu s dalšími úpravami jeviště nám make-tu studny zručně a obdivuhodně realisticky zhotovil místní bednář Šebesta. Kroj pro mne, pro moji divadelní dceru, také pro vodníka pomohly poopravit a částečně ušít místní švadleny, odbornice na kroje, paní Šumberáková s paní Grůzovou. Líčení postav jsem se ujala spolu se svojí novou pomocnicí Aničkou Petřovou, která byla v tomto směru velmi vynalézavá. S líčením dětí a s divadelní nápo-vědou nám rovněž pomáhala paní učitelka Bílková.

Ve stručnosti k ději

Mlynář s mlynářkou brání své půvabné dceři, aby si vzala chudého, leč pracovitého a pohledného mlynářského tovaryše. Jedním z uchazečů je vdovec, bohatý hradní pán, který by rád mladičkou mlynářskou dceru za služebnou. Aby jí snáze získal, slibuje mlynářce pro dceru hraběcí titul. Matka je zcela na jeho straně, otec zatím váhá. Dívka postaršího nápadníka sverpě odmítá, proto hrabě intrikuje prostřednictvím vychytralého sluhy a především vykutáleného dohazovače. Nechybí ani role zamilovaného vodníka, s početnou brekeke drobotinou, který se usídlil v mlýnské studni, aby byl Bětušce nablízku. Prozíravý fořt pak všechny průhledné intriky pomáhá rozmotávat. Oba

zmínění korektoři nad postavou vodníka nejdříve váhali, ale nakonec jej ve scénáři ponechali, aby hra zaujala také dětské diváky.

Nyní k obsazení rolí...

Manžel mi přidělil roli mlynářky, mého chotě si zahrál rozšafný sedlák Pazderka. Naši dcerku Bětku úspěšně vystihla půvabná slečna Grůzová a druhou hlavní postavu, tovaryšského milovníka, s přehledem zvládl pohledný idol místních dívek, učitel Martínek. Na jevišti jim to spolu opravdu velmi slušelo a tklivé milostné scény odváděli mimořádně přesvědčivě. Při jejich polibcích to vždy v hledišti zašumělo a několik potenciálních nápadníků protestně zapískalo.

Roli hraběte s nonšalancí odvedl řezník Otáhal. S jistou vypočítavostí jsme ho čtrnáct dní přemlouvali, než se nám bodrého muže a mecenáše přes hraběcí pohoštění podařilo přemluvit. Obával se problému s pamětí, ale když se přesvědčil, že kromě prvního aktu má ve scénáři většinou krátké repliky a odmluví to za něho fořt, dohazovač a další aktéři, dobře funguje i nápověda, ačkoli jsme v to už nedoufali, roli nakonec přijal. Další týden jsme pro něho, s místními krejčími Surmanem a Grůzou, dávali dohromady noblesní kostým, dokonce se dvěma kazajkami na převlečení. Doneslo se nám, že se muži v hospodě nad jeho ochotnickým účinkováním sázeli a málokterý věřil, že úlohu hraběte přijme. Jeho souhlasem pak byli nadmíru překvapeni. Navzdory problému s jeho prvním vstupem na jeviště, o němž se ještě zmíním, diváci jeho účinkování ocenili dlouhotrvajícím potleskem.

Chytrého, leč upovídaného fořta si zahostoval učitel Mikolajek, který od září již působil jako nový řídící učitel ve Starovicích. Zkoušel s námi od prázdnin, kdy ještě o svém novém místě neměl tušení a nenechal nás na holičkách ani po svém pracovním přeložení. Doprava ze Starovic do Bořetic byla pro něho poměrně složitá. Přijížděl i na

voze se sedláky, nebo na kole, přesto svou roli vždy poctivě odehrál. Na premiéru se totiž mnoho lidí do školní tělocvičny nedostalo, proto jsme na žádost veřejnosti divadelní hru třikrát reprotovali. Slíbené čtvrté opakování nám, bohužel, nepřející ruka zmařila, čímž nám všem ochotnická činnost s rozhořčením skončila.

Ale nepředbíhejme. Hledali jsme štíhlejšího muže na obsazení role vodníka. Na tuto pohádkovou roli ne a ne najít vhodnou osobu. Byl o ni zájem, ale museli jsme, kromě schopností, přihlížet také k velikosti kostýmu. Švadlenky nám nabídli zelenou Jupku, doma jsem vyhrabala dlouhou červenou sukni a starší klobouček, z čehož po úpravě vznikl okatý vodnický kostým. Jenomže, stále jej neměl kdo obléknout. Těsně před zahájením zkoušek nám Martínek přivedl mladého Šebestu. Jakmile oblékl kostým a předvedl několik mimických gest, bylo všem okamžitě jasné, že právě tohoto muže jsme hledali. Představil se nám jako začínající učitel a přiznal, že by si rád požádal o místo v bořetické škole, za odcházejícího učitele Mikolajka. Nejdříve se úlohy zalekl a nechával se dlouze přemlouvat, ale nakonec vodníka ztvárnil s neobyčejným fortem. Po jeho objevení na jevišti děti v sále ztichly, a když se svojí vodnickou vizáží přišel až k okraji jeviště, bojácně se choulily ke svým rodičům. Úloha mu seděla jako ulitá, jenom jsme ho museli občas nabádat, aby šetřil skleničkami na kuráž. Smál se a říkal, že sám pochází z mokré čtvrti, proto se v roli rychle našel.

Výraznou vedlejší roli dohazovače obsadil zkušený divadelník, pan Šmarda, učitel hudby, působící v Hustopečích, kde bydlel a přechodně dojížděl za výukou také do Velkých Pavlovic. Znal se s mým manželem a nápad s ochotnickým představením přivítal. Držel se rčení, že prkna znamenají svět, nepodcenil ani jeho minoritní část reprezentovanou diváky a hrál pro

ně jako o život. Hlavní i jiné vedlejší role přehrával a strhával na sebe pozornost. Obecenstvo od samého začátku čekalo na každý jeho výstup. Příslušný text scénáře totiž poslušně papouškoval pouze při zkouškách, avšak na jevišti, před obecenstvem ve svých replikách bohatě perlil vlastními bonmoty. Nedodržoval text, zapléтал už tak zapletené zápletky a po režisérovi domluvě se vymlouval na momentální výpadek paměti. Diváci se hlasitě smáli, ale ochotníkům, čekajícím v zákulisí na společný výstup, se trémou rosilo čelo. S jeho okamžitými nápady si mnozí z nich nedokázali poradit a přičinili se tak diváctvu o groteskní situace. Naše nápověda, paní učitelka Bílková po celé představení pozorně sledovala text, při výpadku paměti se snažila přivést aktéry k textu scénáře, jen u pana Šmardy se jí to málokdy podařilo. Publikum ovládl smích, kterému většinou podlehla i ona.

Trapasy z jeviště

Na premiéře v prvním aktu hry sedí pan hrabě u stolu, na němž leží luxusní porcelán a zvoní na sluhu, ať mu přinese na stůl delikatesy z vepře, neboť při večeři očekává důležitého hosta, dohazovače (Šmardu). Poprvé soustředěně odříkává svoji nejdelší repliku, v níž odhaluje svůj plán, jak s pomocí dohazovače k sobě naláká půvabnou mlynářovu dceru. Při monologu bezděky pohlédl vpravo do zákulisí, kde se najednou, v rozporu se scénářem, objevil sluha (mladý Kadlec), avšak bez tácu s večeří, zato zoufale gestikulující. Snažil se dát hraběti najevo, že z večeře nic nebude, aby svůj výstup nějak chytře zaonačil. Zmizela totiž odložená krosnička s opulentní hraběcí večeří (kterou zaopatřil sám účinkující hrabě Otáhal a jejíž obsah měl sluha nyní donést jeho milosti na podnosu). Z jitrnic, jelítek, tlačenky, z malého bochníku chleba, sklenice okurek a láhve ředěného vína, zůstal nedotčen jenom bochník. Všechno ostatní mezitím spořá-

dala, vypila, nebo okousáním znehodnotila vodnická drobotina. Patřila k ní naše dcerka, která rošťárnou sdílela spolu s prvňáčky Lipoldovou a Mlýnskou, také se třemi spolužáky, Konečným, Bergmanem a Petráskem. Po celou dobu příprav nerušeně seděli uvnitř studny (tj. kulisy, která měla přijít na jeviště o akt později) a navzdory nalíčení se v zelených rukavicích ládovali ukořistěnými dobrotami ze zabíjačky. Když paní Šimberová (fungující jako inspicient pečující také o rekvizity) viděla jejich mastné, umouněné obličejce, nebyla daleka mrákot. Jelikož věděla, že k tématu večere se vztahuje i část dialogu hraběte s dohazovačem, rychle pochopila, proč hrabě bledne, motá se po jevišti, lapá po dechu, bezradně šermuje rukama a přes veškerou snahu pohotové nápovědy není schopen slova. Uvědomila si, že z takové situace nesnadno vybruslí profesionál, natož nezkušený ochotník, zcela nedotčený nějakou ochotnickou zkušeností. Okamžitě nechala zatáhnout oponu a bezradně se zhroutila do křesla vedle hraběte. Tím umožnila panu Šmardovi první improvizovaný výstup. Nejdříve uklidnil pana hraběte, který nám chtěl vzít z prken do zaječích, zbytek vinného stříku nalil paní Šimberové, aby přestala třeštit, vyslal uklidňující gesto k mému muži a vylezl před oponu. Vysekl vzletnou poklonu a pro větší účinnost, místním dialektem prohlásil: „Vážení, je tady někdo poblíž školy, kdo před Vánocama zabíjal? Vodníci spořádali panu hraběti večeři, tím pádem i moje pohostění a včil uznejte, copak můžeme dál hrát? Na prázdném talíři by příbory protivně skřípaly, napodobováním žvýkání by si mohl pan hrabě ukusnout jazyk, a tož je představení v ohrožení. Velice žádáme publikum o dvě jitrničky, plátek tlačenky a neodmítneme ani flašu vína. Samosebú, štědrosti se meze nekladú. Jak to bude tady, hned znova začneme... Jeho hraběcí milost jsme za oponu přivázali k židli, aby

nám do tej doby neutekl.“

Obecenstvo se nejdříve smálo, poté tleskalo, až posléze pochopilo, že nejde o žertovný úvod, ale pan Šmarda svoji žádost myslí naprosto vážně. Během chvilky jsme měli nadmíru toho, co jsme potřebovali, jak na úvodní akt hry, tak do dalších jednání odehrávajících se na zámku. Po rozhrnutí opony dalo hlediště řeznickému mistru Otáhalovi potleskem najevo svoji přízeň a několik hochů skandovalo: „Nech žijú pan hrabě,“ a hned nato: „Nech žijú vodníci z naší Svodnice.“ Přebytek jídla později celému ansámblu posloužil k večeři, neboť jsme po tříhodinovém nervovém vypětí byli hladoví... zkrátka jako herci.

Druhý akt se odehrával u mlýnské studny. Na jejím okraji seděl vodník (Šebesta) a skuhral nad svým údělem osamělého mužského. Po útěku své vodnické ženy za milencem do vedlejší bohatší tůně zůstal sám se svými nezbednými vodničaty a rád by ulovil krásnou mlynářovu dceru. Mezi jeho samomluvou, pomalu, s hlasitým skřehotáním, vylézaly ze studny jeho nezbedné děti. Hastrman se snažil svoji zelenou, hlasitě brekekující drobotinu ukáznit, rozdával jim současně s lepanci vodnické pentličky, které společně rozvěšovali kolem studny. Z vodnického dialogu vyplývalo, jak se všichni těší, až mlynářova dcera Bětuška zavítá ke studni a spolu se jí zmocní. Scéna je zpestřena výstupem hubaté, nebojácné služičky Žofky, která se oháněla nejen slovy, ale i koštětem. Když odešla, vstoupil na scénu dohazovač. Podle scénáře měl po jeho objevení vodnický potěr ihned naskákat zpět do studny a nechat dohazovače s vodníkem kout intriky. Jenže, pan Šmarda namísto své skutečné repliky nečekaně rozpřáhl ruce, chytil malého Bergmana za ucho, až hoch bolestí zavřískl a na vodnickou drobotinu zhurta zakřičel: „Vy zatracená čeládka hastrmanská, kdopak nám zládoval hraběcí pohoštění? Huš, darebná chásko zelená, ať už vás tady nevi-

dím, nebo jak rozepnu opasek..“ a naznačil pohybem ruky příslušný úkon. Očekával, že všechna vodnická drobotina, dle své role, překotně naskáče zpět do studny, leč učinili tak pouze hoši, kdežto vyděšená děvčátka, s ječením a voláním mé dcery „maminkóó“ namísto do studny zdrhala za mnou do zákulisí. Pan Šmarda pohodil rukou směrem k zákulisí a stoicky prohlásil: „Letěly si postěžovat za nevěrnú matkú, do vedlejšího rybníka.“

Ve třetím aktu udýchaně vbíhá na jeviště zámecký sluha Janek. Spěchal, neboť se obával, aby ho nepředběhl vodník, který jeho milou, služičku Žofku, za uštědrnou ránu koštětem rafinovaně vylákal na jejich oblíbené místo, aby se jí pomstil. Těžko říci, zda nepozornost, schválnost, či prostá nehoda, do cesty se Jankovi dostal menší kbelík, pozůstatek z tvorby mistra Fišara. V kbelíku mu uvízla noha a od zákulisí vzal pochopa přímo doprostřed jeviště. Do sálu zaznělo jeho emocionální a nevratné „dopredele“. Ze studny se ozval smích, mísící se s hlaholením hlediště. Leč, Janek nějak dlouho nevstával. Hlediště ztichlo. K nehybně ležícímu Kadlecovi, nad rámeček své role přiběhla jeho divadelní partnerka, která s nepředstíranou obavou vykřikla: „Šmarja, co je ti? Ty si doopravdy nemožeš stúpnút?“

Teprve poté sluha pomalu vstal, odkopl kýblík, podíval se do hlediště a prohlásil: „Do ledačeho sem už stúpl, šak poprvní do kýbla. Beztak to na mě narafičila tá hastrmanská potvora“, a jakoby se nic nestalo, pokračoval v dialogu se Žofkou. Při večeři se nám přiznal, že se za svůj smolný výstup děsně styděl a přemýšlel, jak by z ostudy vybruslil. Pojal podezření, že mu kbelík do cesty nastrčil hastrman Šebesta, který vymýšlel různé šprýmy také na ostatní, a po představení se málem poprali. Někteří lidé však byli přesvědčeni, že Jankovo nepovedené „antré“ patřilo ke scénáři.

V průběhu tří představení se nikomu z nás nějaká ta směla

nevyhnula. Dlužno říci, že každé nedopatření, jako výpadek paměti, ochotnický brebt, rošťácká nástraha či jiný zádrhel, to vše vyvolávalo v hledišti bouři smíchu. Bořetické obecenstvo k nám přesto bylo po všechna tři představení mimořádně vstřícné a tolerantní. Při závěrečném děkování nás bouřlivým potleskem a skandováním vyvolávalo před oponu a z davu se ozývaly žádosti o další opakování představení.

Ohlas byl veliký. Naše amatérské zápolení přišli zhlédnout i lidé z okolí. Není divu, vždyť „Bořečáci“ byli první, kteří se po válečném kulturním půstu do takové akce pustili. Žádostem jiných obcí o představení jsme nevyhověli, kulisy by přepravu nepřežily a na cizí jeviště jsme si s naším uměním netroufali. V místním natřískaném sále tělocvičny jsme přesto po vánočních svátcích hráli ještě dvakrát. Na obnovené zkoušce jsme vychytali největší nedostatky a podle soudu mého manžela, ve třetím představení posunuli hru o stupínek výš. Avšak, podle ohlasu diváků, kteří přišli opakovaně, právě ony úlety a zádrhele pro ně měly ten největší půvab.

Pro neutuchající zájem jsme na leden přislíbili další reprízu. Nestalo se. Neznámí vandalové nám v noci ze Silvestra na Nový rok poničili v průjezdu školy uskladněné kulisy a vloupali se do třídy, kde ukradli i zamčenou kasu se vstupným. Ani jsme nestačili zjistit, kolik v ní bylo. Vyděšené jsme zírali na zanechanou spoušť a přemýšleli, co k tomu ničitele vedlo. Přemohla snad někoho závist s obavou, abychom náhodou z pár vybraných korun nezbohatli? Nebo snad ze žárlivosti, či proto, že na něj nevyšla role? Ale, nejspíš jen alkohol někomu zatemnil mozek. A tak dlužíme všem mistrům řemesla i dalším pomocníkům za práci i za materiál a nezbylo, než jim pouze na veřejnosti poděkovat. Na rozdíl od vandalů nám materiál i svoji práci, bez nároků, s pochopením velkoryse darovali.

H. Mondeková

Znáte dvouměsíčník Malovaný kraj?

Jde o nekomerční celobarevný vlastivědný a národopisný časopis Slovácka, který začal být vydáván již v roce 1946. Dozvíte se v něm o historii této oblasti, místním folkloru, přírodě, zajímavých osobnostech, výtvarném umění, architektuře, archeologii, turistice, poezii a nejnověji též o tradičních lidových jídlech regionu. Samozřejmě nechybějí ani oblíbené vzpomínky pamětníků, kalendář kulturních a společenských akcí na jihovýchodní Moravě a pohled do obsahů periodik vydávaných v celé řadě obcí. Možnost poslat do časopisu svůj článek mají odborníci i občané jednotlivých obcí.

Za několik desetiletí trvání Malovaného kraje neexistuje na Slovácku vesnice nebo město, o kterých by se v časopise nepsalo, a to včetně Bořetic. Stejně tak může být článek o Bořeticích uveřejněn v některém z příštích vydání.

Malovaný kraj – to je tradice pojatá moderně. Můžete se o tom přesvědčit třeba na www.malovanykraj.cz, kde jsou podrobnější informace o časopise, či na www.publero.com, kde si kompletní ukázkové číslo dvouměsíčníku lze prohlédnout v elektronické podobě.

Redakce časopisu Vám na vyžádání ráda pošle na ukázkou výtisk časopisu zdarma přímo domů. Na uvedených kontaktech je možno vyřídit též předplatné.

**Redakce Malovaného kraje, 17. listopadu 1a
690 02 Břeclav, tel. 602 575 463
malovanykraj@seznam.cz**

Zpráva o činnosti Obecní knihovny

Od začátku roku 2012 se v naší knihovně konají různé zajímavé akce.

Pokračuje i nadále „deskohraní“, které probíhá každý pátek, pod vedením manželů Huslíkových. V knihovně máme pěkné hry a děti chodí opravdu hodně.

Dále každou středu probíhá pod mým vedením kroužek ručních prací – vyšívání. Děvčata vyšívají na předtiscích, které nám zasílá zdarma náš sponzor, internetový obchod s předtisky, vyšívání Beruška. (www.vysivaniberuska.cz). Děvčata jsou opravdu moc šikovná, práce jim jde pěkně od ruky a hlavně je to baví.

V březnu se konalo již druhé setkání s pohádkou a čtení s rodiči. Děti z MŠ řešily různé úkoly, připravené paní učitelkou Bc. Radmilou Mainclovou. Recitovaly básničky a odpovídaly na knihovnický kvíz. Toto setkání hodnotím kladně, děti postupně nacházejí

vztah ke knihám. Zároveň se učí pracovat s knihou a orientovat se v ní, a to formou hledání obrázků, později textů. Zvláště děti předškolní se budou lépe seznamovat se začátkem čtení ve škole. Děti si čtením knih prohlubují slovní zásobu. Myslím si, že se jedná o dobré působení na rozvoj dětí a spolupráci mezi sebou navzájem. Je to pro ně navíc určité zpestření. Do budoucna je vhodné pokračovat v nápadech na další akce a spolupráci knihovny a MŠ.

V lednu jsem také žádala o dotace na nový knihovnický software Clavius, také doplnění některých modulů a počítačového vybavení, a tím zkvalitnění služeb pro návštěvníky knihovny. Doufám, že naše knihovna nějaké dotace dostane.

Koncem měsíce března pojedeme vrátit a opět půjčit nové knihy z VF – výměnného fondu Břeclav.

V měsících dubnu a květnu

opět plánuji besedy pro žáky 1. až 5. ročníku základní školy.

Pro ty, kteří ještě nevědí, kde najít informace o knihovně, jsou tu webové stránky

www.knihovnaboretice.wz.cz.

*Na vaši návštěvu se těší
knihovnice Lenka Grůzová*

Příklady táhnou – rozhovor

Chtěli bychom čtenářům našeho občasníku představit spoluobčany, kteří udělali nebo zažili něco výjimečného, zajímavého, lidi, kteří udělali nebo zažili něco, co není běžné.

Ahoj Jano, Ty jsi dlouholetou dávkyní krve. Kolik let již na dárcovské odběry krve chodíš?

Jana Studýnková (J.S.): Už je to právě 27 let

Kolikrát jsi krev darovala?

J.S.: 42krát.

To jsi držitelkou zlaté Jánského plakety, že? Je určitě skvělé, že jsi na tom zdravotně tak dobře, že můžeš tímto způsobem tolik let pomáhat potřebným. Co děláš pro své zdraví víc než my ostatní? Víš o čem mluvím. Byla jsem také dlouholetou dávkyní krve, ale ze zdravotních důvodů jsem toho musela nechat...

J.S.: Ano, jsem zatím snad zcela zdráva, hodně mě baví sport... převážně cyklistika na horském kole, přes zimu obdobný spinning (neboli cyklistika při hudbě na stacionárním kole – dělám instruktorku v Břeclavi na TJ Lokomotiva), pak plavání a lyžování.

Ale Ty nejsi jen dávkyní krve. Zapsala jsi se také do registru dárců kostní dřeně. Darovat kostní dřeň není úplně běžné. Už se ti to podařilo?

J.S.: Nechala jsem se zapsat do registru dárců kostní dřeně se synem, když měl právě 18 let, ale řekli nám, že je velmi malá pravděpodobnost dárcovství. Bylo to v roce 2000 a po šesti letech se ozvali z centra registru dárců z Plzně, zda jsem pořád ochotná darovat kostní dřeň a jestli jsem zdravotně v pořádku. Pak jsem tedy jela na kompletní vyšetření, aby bylo možné naplánovat transplantaci mé kostní dřeně budoucímu příjemci. Je to dost dlouhý proces přípravy, než se vše uskuteční. Podařilo se a v srpnu 2006 jsem v nemocnici v Plzni byla na odběru.

A víš, komu jsi kostní dřeň darovala?

J.S.: Vlastně nevím, jestli je příjemce muž, či žena, vím jen, že je to někdo z Německa

Můžeš se s tím člověkem setkat, abys zjistila, odkud je, kdo to je a jestli mu tvůj dar pomohl zachránit život nebo zlepšit jeho kvalitu?

J.S.: K setkání dárce a příjemce většinou nedochází. Musí jít pak spíš o přání příjemce, který se s registrem kontaktuje, o spolupráci při kontaktu s jeho dárce. Takže jsem se s příjemcem nesetkala, ale doufám, že můj dar pomohl a žije ve zdraví.

A teď otázka z těch obyčejných. Bolelo to nebo to bylo jinak nepříjemné?

J.S.: Tak ani nijak moc nebolelo, jednalo se o vpich větší kanyly a pro každého asi bolest znamená něco jiné-

ho. Dávala jsem kostní dřeň pomocí separací kmenových buněk, tzn. že jsem byla přes tříselnou žílu napojena asi 5 hodin na separační přístroj, kde se oddělovaly potřebné kmenové buňky z kostní dřeně a zbytek krve se vracel zpět do těla. Pár dnů předtím jsem dostávala růstový hormon, aby tělo bylo schopno vyprodukovat dostatek potřebných kmenových buněk.

Darovat kostní dřeň je výjimečné i pro registrované potencionální dárce, kteří jsou v registru zapsáni mnoho let. Většinou se to nepodaří vůbec, protože se nenajde nemocný, jehož sledované ukazatele by se shodovaly s nabízeným dárce. Jaký je to pocit, když víš, že jsi pomohla zachránit nebo prodloužit život konkrétnímu člověku?

J.S.: Ano, vlastně jsem měla radost, že se zrovna moje ukazatele shodují a můžu pomoci tam, kde je to opravdu potřeba pro záchranu života. Největším oceněním pro mě je a bude, když budu vědět, že je příjemce mé kostní dřeně živ a zdrav. Velké díky patří všem lékařům a pomocným pracovníkům z registru a nadace kostní dřeně za jejich práci, byla jsem tam několikrát a vím, kolik práce s pacienty i dárce se za tím skrývá.

Chtěla bych tímto oslovit všechny zdravé spoluobčany v požadovaném věku, aby neváhali taky pomoci a nechali se zapsat do registru možných dárců kostní dřeně. Vlastně nikdy nevíme, jestli nebudeme potřebovat podobnou pomoc my nebo někdo z našich nejbližších.

Vlastně i všichni dárce krve chodí darovat krev s tím, že to někomu pomůže a neočekávají za to žádné ocenění.

Děkuji za rozhovor.

Vážení čtenáři, i takoví lidé, jako je paní Jana Studýnková žijí mezi námi. O jejich výjimečných počinech ví jen pár nejbližších. Myslím, že si Jana zaslouží poděkovat nejen za rozhovor, ale i za to, že se rozhodla tímto způsobem pomáhat potřebným. Dělá tak na úkor svého volného času a přesto, že to občas trošku zabolí nebo píchne. Kolik se najde v našem okolí takových občanů, kteří jsou ochotni obětovat volný čas a trochu toho pohodlí nezištně pro druhé? A nemusí to být jen dárcovství v různých podobách, pomáhat je možné třeba při práci s mládeží, vedením kroužků, v tělovýchově pro mládež i v jiných aktivitách. Každý, kdo něco takového někdy dělal, jistě ví, jak příjemný pocit je, když se vám podaří někomu nezištně pomoci, předat zkušenosti nebo naučit jej něčemu, z čeho bude mít radost učitel i žák.

JUDr. Jana Zemánková

Prosbá – druhá světová válka

V současné době pracuji na drobnější publikaci o událostech kolem druhé světové války a o přechodu fronty přes Bořetice, která bude složena ze zápisků pamětníků na toto období. Nemám dostatek materiálu o událostech před začátkem války, kdy i do naší obce přicházeli naši občané vyhnaní ze Sudet. Bylo zde několik rodin. Na

výměnkou v zahradě u Mazurků byla ubytována rodina Jozífkova. Pan Jozífek brzy zemřel na následky zranění způsobené „Ordnerem“ v pohraničí. Další rodiny byly ubytovány na „bačalandě“ a některé i jinde v obci. Prosim občany a pamětníky na toto období o informaci, kolik rodin přišlo tehdy do Bořetic, vše o nich a zda někdo nemá i fotografie.

Prosim o napsání vzpomínek, nebo mohu přijít za pamětníkem a vzpomínky zaznamenat. Kdyby někdo měl nějaké zajímavé vzpomínky na období války, přechod fronty a na vojáky (německé nebo ruské), rád je do této publikace zařadím (spolu s fotografiemi). Děkuji předem!

Václav Petrásek

Bořetice 11. 11. 1111

Mám rád magická data a rád uvažuji, co se v který čas událo ve světě, v Čechách, na Moravě a hlavně v naší obci. Byla to tehdy doba klidná, nebo se zase válčilo, protahovala se přes nás cizí vojska nebo zde řádili nájezdníci z okolních států? Jak se žilo tehdejšími obyvatelům Bořetic, neboť již obec jistě existovala. Kolik měla obyvatel, jakým jazykem se mluvilo, jakou víru tehdy vyznávali. Měli zde modlitebnu, kostel nebo jen posvátné místo sloužící ještě k pohanským rituálům? Zřejmě již ne, neboť zde církev upevňuje své pozice zakládáním nových biskupství se souhlasem pražského biskupa, který si ponechává jen několik míst (mezi nimi i Podivín) a veškerý majetek a moc přechází na Biskupství Olomouc, kde se rozhoduje o celé Moravě. Jaká byla jejich vrchnost, na tehdejší dobu vlídná, nebo krutá? Měli naši předkové hlad z častých neúrod a drancování vojsky, trápili je

nemoci a epidemie, na které houfně umírali? Jaké měli starosti a radosti? Žil zde již rod budoucího rychtáře Víta z Bořetic, který o sto let později svědčil roku 1222 v takzvané „listině Příklucké“? Zřejmě zde již žili jeho předkové a také rychtáři, neboť se již podepisoval jako rychtář dědičný. Jaké zde bylo podnebí, které ovlivňovalo jejich život? Rybníky zde ještě nebyly. Proto bylo pod Bořeticemi mnoho močálů a tůní. Co pěstovali? Obilniny? Chovali ovce nebo krávy, které pásli na Kraví hoře? Obdělávali již tehdy vinohrady, o kterých se po prvé píše až o 250 let později v roce 1361?

Jak se tehdy dotýkala obec a obyvatel tehdejší „vysoká politika“? V Čechách vládli v té době Přemyslovci, kteří rozdělili Moravu na tři údíly – Olomoucký, Brněnský a Znojemský a vedli mezi sebou neustálé boje o moc na Moravě a o pražský trůn. Již tehdy začínají první pŕtky mezi

Rakušany a Moravany, kteří, jak píše kronikář Kosmas: „v noci zlí lidé překračují navzájem Dyji a vycházející na lup, pobírajíce dobytek, hubíce dědiny, z obojího národu kořisti sobě činili“. Jak se tyto pŕtky probíhající celý středověk dotýkaly i Bořetic? Roku 1091 král Vratislav přišel po prve s vojskem a oblehl Brno. Po druhé to bylo v roce 1101, kdy české vojsko vytálo na Moravu „uspořádat zde poměry“. Roku 1108 vyvraždili Vršovce „způsobem, který vyvolával hrůzu v okolních zemích“ (také Kosmas). V té době na Moravu proniká křižácká nálada s výpravami do Svaté země, která tehdejšími obyvatelům rozšiřuje obzor a obraz tehdejšího světa. Písemných materiálů se o této době moc nedochovalo, a tak se čerpá jen z uváděné Kosmovy kroniky. O tom jak vypadala obec Bořetice a jak žili její obyvatelé v roce 1111, se můžeme jen dohadovat.

Václav Petrásek

Aktuální téma – oprava druhé části střechy kostela

Tak nám ta letošní zima po mírném začátku nakonec přichystala i pořádné mrazy a se začínajícím jarem jsme rádi, že už je za námi. Dalo by se říct, že jsme si oddechli. Těšíme se na sluníčko, sporty, na práci ve vinohradě i na zahrádkách. Těm, kteří si v loňském roce předsevzali opravit střechu našeho kostela, nastává navíc kromě těchto radostí ještě celý kolotoč nových starostí. Při pohledu na kostel ze hřbitova se nám naskytá pohled, který mlu-

ví sám za sebe. Jedna polovina střechy je nová a krásná, druhá stará a žalostná. Je jasné, že započatou práci je potřeba dokončit. Firma Tesařství – památkářství Kocián, která byla loni vybrána ke zhotovení první části opravy, odvedla dobrou práci, a tak nemáme důvod se obracet na někoho jiného. Smlouva o dílo s panem Kociánem je už teď nachystaná k podpisu.

Jak už bylo mnohokrát řečeno, opět se neobejdeme bez výrazné

finanční pomoci, a proto jsme se rozhodli oslovit všechny, kteří letos připadají v úvahu. Už v měsíci lednu farnost podala žádost o dotaci na Ministerstvo kultury ČR, kde nám bylo sděleno, že letos z důvodu podstatného omezení státních dotací nic nedostaneme. Naopak obecní zastupitelstvo na svém prvním letošním zasedání schválilo příspěvek na opravu ve výši 300 tisíc korun, bez něž bychom si vůbec netroufali s opravou začít. Za tuto pomoc Obci

Bořetice mockrát děkujeme! Náš farní účet byl totiž loňskou opravou zcela vyčerpán. Přesto neklesáme na mysli, protože naši farníci už dávno považují za samozřejmost to, že se v našem kostele konají pravidelné měsíční sbírky na opravy, a tak nám farní konto zase pomalíčku narůstá.

Dalším zdrojem financování opravy je veřejná sbírka pořádaná obcí, jejíž účet u České spořitelny č. 2287437339/0800 je od loňského roku stále otevřený. Na tomto místě musím s velikou vděčností podotknout, že se do této doby podařilo vybrat opravdu krásnou částku a především, že konto pořád narůstá, že se stále nacházejí lidé, kterým není osud kostela lhostejný, a posílají na účet své peníze. Bohužel to

všechno na úhradu opravy střechy nad lodí kostela, jejíž cena je stanovena na 780 tisíc korun, pořád ještě nestačí.

Někteří z vás se ptali na pokračování veřejné sbírky, čímž mysleli sbírku po domech tak, jak se uskutečnila loni v červnu. K tomu bych chtěla říct, že zatím nepočítáme s jejím opakováním, ale zároveň ji nevyklučujeme, v případě nezbytné nutnosti bychom ji zopakovali po prázdninách. Naopak bych chtěla poprosit ty občany a podnikatele, kteří jsou schopni a ochotni darovat ještě nějaký obnos, aby tak učinili co nejdříve zasláním peněz na účet nebo uložením hotovosti v kterékoliv pobočce spořitelny. Jen připomínám, že je potřeba mít s sebou napsané č. účtu veřejné

sbírkou. Vklad není zpoplatněn.

Se samotnou opravou střechy kostela bychom chtěli s Boží pomocí začít hned po hodech, a to v takovém rozsahu, na jaký budeme mít peníze. Opravu střechy na věži, jejíž cena se bude pohybovat kolem 370 tisíc, pravděpodobně ponecháme dalším generacím.

Pro všechny dárce pak máme jedno srdečné pozvání. Právě pro vás připravujeme na sobotu 7. 7. 2012 v kulturním domě slavnostní vystoupení Národopisného souboru Břeclavan, v němž účinkuje i naše rodačka Lucie Stránská (Šauerová) se svým manželem. Věřím, že se vám jejich představení plně svízných tanců a zpěvu bude líbit.

Marie Michalová

30 let od narození průkopníka giganta

Ve vánočním čísle BL jsem se otřel o tvrdé jádro fanoušků IT. Přijměte proto omluvu ve formě vzpomínky na giganta mezi počítači z jejich pionýrských dob.

COMMODORE 64 se stal legendou. Vyráběl se dlouhých 12 let (1982–1993) a prodalo se jej přes 30 milionů kusů. Nepřekonatelný rekord mezi modely na věčné časy.

Osmibitový osobní počítač už měl 64 kB RAM, grafický systém a zvukový čip. Programy se nahrávaly z magnetofonové kazety. Měl dobré příslušenství – monitor, tiskárnu, joystick... i množství softwarového vybavení, jakými byly komerční hry, textové procesory, utility pro zpracování grafiky a hudby.

Sice se nejedná o tak převratný objev jako byl nápad použít děrovaný papír k řízení tkalcovského stavu (Basil Bouchon roku 1725) nebo využití děrných štítků k programování mechanického kalkulátoru (Charles Babbage roku 1835), ale u nás bylo vlastnictví „Commodora“ vrcholem štěstí. Daly se na něm totiž hrát stejné strategické a bojové hry jako v zemích Západu.

A víte, že už Ch. Babbage měl programátora? Vlastně programátorku. Byla to dcera básníka lorda Byrona Ada Lovelace. Na její počest pojmenovali v roce 1979 programovací jazyk.

Firma Commodore Internationale Limited vznikla v roce 1955 z toho důvodu, aby zakladatel J. Tramiel splnil podmínku kontraktu na kompletaci československých psacích strojů v Kanadě. V roce 1962 se spojuje s finančníkem, C. P. Morganem a vyrábí mechanické počítačky. V roce 1977 proráží na trh se svým prvním 8bitovým počítačem PET. O čtyři roky později vítězí se svým modelem VIC-2, protože ten stál pouhých 300 dolarů. V 90. letech nestačí prudkému vývoji technologií a zaniká.

Na závěr se omlouvám všem dříve narozeným, že článek nadbíhá mladé generaci. Nic si z toho nedělejte, autor tomu také nerozumí.

Ing. Petr Zemánek

Dobrý den,
při návštěvě jižní Moravy jsme se zastavili na krojové hody v Bořeticích a moc se nám u Vás líbilo.

O putování Slovákem jsem se v článku na www.novinky.cz v Cestování zmínil i o vaší slavnosti a publikoval dvě videa.

Článek najdete na adrese:

<http://www.novinky.cz/vase-zpravy/jihomoravsky-kraj/breclav/2116-6224-po-jizni-morave-za-krasou-tradici-a-pohostinnosti-.html>

Zdravíme obyvatele Bořetic
a příští rok nashledanou.

Jiří Šmucler

P.S. Redakce dodává, že tyto videa si můžete pustit také na stránkách Bořetice (www.bořetice.cz) v sekci Obec v médiích.

Bořetické frejdy

Když se v Bořeticích řekne frejd, snad každého napadne, že jde o vinařské ulice pod Kravími horami. Slovo frejd pochází z německého slova frei a významově znamená volný nebo také svobodný.

V horenském právu se o frejdě jako o povinném volném místě před vinohrady říká: „má tak široké býti, co vůz s konima dluhý jest“. A k zdůraznění důležitosti tohoto frejdu se říká „toto místo veliké právo má jako vinohrad sám a kdo by se na to místo utekl a jej řečmi nebo jinými neslušnými věcmi urazil (asi se má na mysli například, že si zde udělal svou lidskou potřebu), ten propadne 5 funtů (asi půl kg včelího vosku) nebo přijde o ruku“. O svárech se zde mimo jiné říká: „Kdyby se dva pracovníci ze dvou vinohradů hašteřili, ale přitom nepřekročili hranici svých vinohradů, každý z nich zaplatí 10 grošů. Pokud by ale jeden z nich porušil azyl frejdu a vstoupil na cizí frejd a přitom byl v bitce zabit dělníkem vlastníka frejdu, ten by se proti hoře neprovinil a je jen na něm, jak před Bohem a přáteli své jednání obhájí“.

V některých případech byl frejd společným svobodným místem pro více vinohradů. V těchto případech byl frejd společný. To bylo v případech, kdy vinice byly ve tvaru klínu. V Bořeticích tomu bylo ve veselských klínech, v místech dnešního sklepa ZD a několika sklípků „za Vinopů“, v trati „Randlíky“ a v trati „Tůfary“. Ale nedělalo to dobrotu, protože když se stalo, že zde potřebovali zaparkovat současně všichni, vznikaly problémy. Pamatuji si, že se vyprávělo, jak na frejdu v Randlíkách parkovali s povozem můj děda Štávik, strýc Kuchyňka i stařeček Grůza. Uvázané kravky se tak poštuchovaly, až se Grůzova odvázala a splašila. Strýc Grůza zvedl ruky nad hlavu a křičel: „Kilo medu dám tomu, kdo mě tu krávu chytí“. Byl totiž velkým uznávaným včelařem. A tak se mu

pak říkalo „Kilo medu dám“.

Když vzniklo většinové JZD, vznikl problém, co s těmito frejdy. Nebo lépe řečeno s mohutnými ořechy na těchto frejdech, které se musely sklízet. Z počátku, pokud byli v družstvu mladí „pěšáci“ (muži, kteří nebyli traktoristé ani kočí a v rostlinné výrobě pracovali pouze rukama), tak to leště šlo, ale postupně to byl stále větší problém. V horenském právu z roku 1606 se mimo jiné popisuje, čím je ořech spadlý ze stromu na frejd, čím je, když spadne na veřejnou cestu. Podobný problém řešilo i družstvo. Pokud by se připustilo, aby si ořechy sklízeli původní vlastníci, bylo by to nespravedlivé vůči jiným členům, kteří do družstva vnesli například sad a nedovolilo se jim, aby si ovoce sklízeli.

V této době jsem v družstvu vykonával funkci vinaře a ovocnáře, a tak jsem znal snad každý ořech v Bořeticích. Bylo mě líto, že tyto ořechy spějí k zániku. Pro družstvo neměly žádný význam a ještě k tomu překážely v obdělávání. A tak jsem při posledním rážení ořechů nechal vybrat ty nejlepší a nasadit je jako ovocnou školku za tehdejší drůbežárnu ke Kobylí. Následovalo však sloučení našeho JZD s družstvy Velké Pavlovice a Němčičky. Za několik let ze semen ořechů vyrostly pěkné stromky, a bylo třeba je někam vysadit. Vedoucí polní výroby se bránil výsadbě podél polních honů z důvodu, protože by stromy překážely při otáčení kultivačních agregátů. Vedoucí sadů proto nechal ořechy vysadit kolem nově vysazeného sadu broskvoní na „Kůdelce“ (dnešní letiště) a podél vrchní strany meruňkového sadu naproti družstevního sklepa. V roce 1985 bohužel při mimořádně tuhé zimě většina těchto ořechů zmrzla a zůstalo jen několik stromů podél potoka nazývaného u nás „Mlynářka“ a taky podél dnešního bořetického letiště. V tomto roce také zcela zmrzl

sad broskvoní na „Kůdelce“ a nová vinice v údolí ve „Zbavcích“ (po pravé straně při zkratce do Velkých Pavlovic) a bylo nutné je vytlučit, aniž by byla sklizena alespoň jedna úroda. V únoru tohoto roku totiž po několik dní klesala teplota až na -31 °C. V mladých záhumnkových vinicích na Čtvrtích se odstraňovaly kmínky a začínaly se pěstovat nové kmínky. A 26. dubna přišel jarní mráz a zmrzly letorosty vyrůstající ze starého dřeva. Za dva roky pak byl tak velký výskyt oidia, takže se nikomu nepodařilo úrodu zachránit. JZD se dokonce vrátilo k poprašování mletou sírou. Ale ani to nepomohlo.

Po původu slova frejd jsem nepátral jenom já. Je to zřejmé z vysvětlení tohoto pojmu v některých propagačních letáčích a brožurách. Například jeden z názorů je, že tento pojem vyjadřuje název živého plotu. Václav Machek v Etymologickém slovníku jazyka českého uvádí, že frýd, frejd je původní moravský název samorostlého plotu. Anebo to může být název meze u vinohradu. K tomuto názoru se však nepřikláním. Protože živé rostlé ploty se u nás začali používat až v době, kdy František Josef zrušil horenská práva a vydal nová vlastní nařízení nahrazující tato práva. Nejrozšířenější rostlinou k vytváření živých plotů byla kustovnice, o které jsou písemné zmínky až po roce 1785. Kustovnice se pak skutečně vsazovala i podél cesty pod Kravími horami. Bránila splavování půdy na cestu a dokonce zpevňovala svými kořeny mez se vstupy do sklepů malých vinařů. Dokonce vstup do sklepa schovávala, někteří malí vinaři si tak v obrovských keřích kustovnice vystříhávali celé lisovny. Jak to dříve s mnohými mezemi vypadalo, když byly porostlé kustovnicí, je vidět při cestě do Velkých Pavlovic asfaltovou zkratkou.

Stanislav Pazderka

motomo

HONDA
Power Equipment

Čtyřtákní
motory

KŘOVINOŘEZ

od
9.990,-

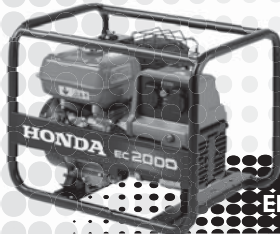

MOTOROVÁ
SEKAČKA

od
8.325,-

Na všechnu
zahradní techniku
5ti letá záruka

7%
SLEVA

ELEKTROCENTRÁLA

od
11.240,-

TRAKTOR

od
66.650,-

... máte na originál!!!

HONDA

motomo

YAMAHA

motomo

Lidická 5, Břeclav 690 02, Tel.: 519 322 046, mob.: 777 583 277
e-mail: honda@motomo.cz, www.hondabreclav.cz

Bratislavská 15, Hustopeče 693 01, tel.: 519 412 178, mob.: 777 340 077
e-mail: yamaha@motomo.cz, www.motomo.cz

HONDA
VISION 50

od
34.910,-

od
64.940,-

YAMAHA
XENTER 125

YAMAHA
NEOS 50

od
33.325,-

NOVĚ
PRODEJ
ELEKTROKOL

5%
SLEVA

HONDA
PCX 125

od
48.250,-

od
49.990,-

YAMAHA
BWS 125

Všechny ceny uvedeny bez DPH

Základní škola a Mateřská škola Bořetice, okres Břeclav, příspěvková organizace

IČO: 70880646, č.ú.: 168679512/0300; tel: 519430207, reditelna@zsmjos.cz, www.zsmjos.cz

Práce našich žáků

Zajímá Vás, co se učíme ve 2. třídě? Tak si přečtete ukázky prací ze slohu. Také Vás chceme seznámit s tím, kolik užitečných a zajímavých věcí se dozvídáme v prvouce. Ona ta škola je totiž někdy i zábavná.

Dana Vajbarová, tř. uč.

Jaro

Jaro já mám moc rád,
můžeme si venku hrát.
Přivoláme sluníčko,
zasvítí nám maličko.

Filip Švásta, 2. tř.

Zdravá výživa

V hodině prvouky jsme se učili o správném stravování. Každý z nás měl přinést dvě nezdravé a dvě zdravé potraviny, které jsme pak všichni ochutnávali. Já jsem vzala do školy pro zdraví malá rajčátka, nízkotučný sýr, nezdravá výživa byla sušenky a medvídci. Svápozorování z ochutnávky jsme si zapisovali na karty a pak jsme je porovnávali. Byla to moc hezká hodina.

Eliška Andrlíková, 2. tř.

Paní učitelka přišla se zajímavým nápadem. Řekla, že si máme do školy přinést na ochutnávání nějaké zdravé a nezdravé jídlo. Já jsem přinesla okurek a jablko – to byly zdravé potraviny a z nezdravých potravin jsem vzala kreky a želatinové bonbony. Nachystali jsme výstavku nejrůznějších jídel a pak jsme ochutnávali. Zkusili jsme od všeho trochu. Škoda, že těch nezdravých potravin se má jíst jenom málo. Jsou totiž moc dobré.

Eliška Šebestová, 2. tř.

Jídelníček

Chutě sice byly různé a nápady také, ale protože už něco o výživě víme, do jídelníčku jsme nezařadili brambůrky, špek, klobásy, coca-colu ani čokoládu. Ale je to škoda.

Snídaně: chleba s máslem a se šunkou, mléko

Svačina: jogurt a jablko

Oběd: zeleninová polévka, ryba, brambory a zeleninový salát

Svačina: chleba s tvarohovou pomazánkou, paprika a čaj

Večeře: kuře, těstoviny, rajče a džus

Matyáš Vala, 2. tř.

Snídaně: kakao a rohlík s máslem

Svačina: jablko a piškot

Oběd: kuřecí vývar, řízek, brambory a salát

Svačina: banánový koktejl, rohlík

Večeře: špagety se sýrem a s kečupem, rajče

Stanislav Petrásek, 2. tř.

Nemoci a úrazy

Když jsme se začali učit o nemocích, napadlo paní učitelku pozvat k nám do třídy moji mamku na besedu. Je totiž zdravotní sestřička. Povídala nám o nemocích i o úrazech, které se nám mohou stát, když budeme nepozorní. Mamka nám také připomněla, co máme dělat, když se kamarád zraní, nebo se stane nějaká nehoda. Nakonec jsme si ukazovali první pomoc při zlomenině, obvázání malé řezné rány na dlaně a na prstu. Bavilo nás to, protože to bylo velmi zajímavé.

Kateřina Folerová, 2. tř.

Jak jsme vyráběli kytky

Přinesli jsme si špendlíky, korálky, špejle, květináč, polystyrén a kamínky. Nabarvili jsme výkresy a špejle, vystříhali květy a listy. Kytku jsme napíchli na špendlík a ozdobili korálkem. Paní učitelka všechny květy připevnila ke špejlím a přilepila listy. Pak jsme kytky zapíchali do květináče do polystyrénu a ten jsme zasypali kamínky. Máme pěkný

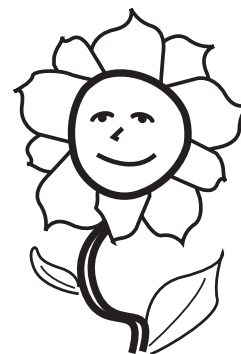
dárek pro maminku.

Magdalena Valová, 2. tř.

Kytička pro maminku

Vystříhali jsme si kolečka a připevnili je špendlíkem ke špejli. Na špejli jsme nalepili lístky z barevného papíru. Pak jsme vzali květináč a vycpali ho polystyrénem. Do něj jsme zapíchali hotové kytičky. Nakonec jsme květináč zasypali kamínky.

Jindřich Kobza, 2. tř.

Jak vyrobit kvítko

Je potřeba: květináč, špejle, nabarvený papír, nůžky, lepicí pásku, korálky, špendlíky, polystyrén, kamínky

Postup: Do květináče dáme polystyrén. Z nabarvených výkresů vystříháme kolečka, květiny a listy. Hotové květy propíchneme uprostřed špendlíkem, navlékneme korálek a přilepíme i s listem ke špejli. Květiny zapíchneme do polystyrénu a obsypeme kamínky. A máme hotovo.

Miloslav Vala, 2. tř.

Ahoj zimo

Sluníčko už vykouklo,
travička se zelená.
Ptáčci už nám zpívají,
zimu bolí kolena.

David Cvingráf, 2. tř.

KOUZELNÝ JARNÍ PROUTEK

Žáci 3. třídy šli s paní učitelkou na vycházku. Chtěli pozorovat jarní přírodu. Najednou zahlédli, že na nedaleké mezi se dva kluci pokouší zapálit suchou trávu. Rychle k nim běželi a vysvětlili klukům, že tráva se vypalovat nesmí, protože by se mohl požár rozšířit a zahynulo by mnoho zvířátek. Kluci se zastyděli a odešli. Najednou se před žáky objevil podzemní skřítek Bambarád. Děkoval třetákům za to, že mu zachránili jeho domeček. Věnoval jim kouzelný proutek a řekl: „Půjčím vám proutek z vrby. Na jaře má čarovnou moc. Každý z vás s ním dvakrát mávne, při každém mávnutí se mu splní přání. Věřím, že proutek pomůže nejen vám, ale všem lidem. Vaše přání musí být myšleno upřímně a nesmí nikomu ublížit, jinak mu naroste dlouhá brada.“ Skřítek zmizel a děti se pustily do jarního čarování....

- *Já bych si přál paintobollové pistole a hřiště, protože mě baví střílení. Také bych chtěl pořádně veliký fotbalový stadion, kde může chodit hrát fotbal hodně lidí. Každý, kdo sportuje, je určitě zdravý.* (Kryštof Petrásek)

- *Mé první přání je, abych měla pejska. Chci ho proto, že je to nejlepší přítel člověka. Myslím si, že pes*

je pro nás pomocí - například slepečtí psi nebo psi pro neslyšící. S mým pejskem bych si chtěla hrát a taky se o něj starat, aby mě měl rád. Mé druhé přání je, aby se děti z Afriky uzdravily a měly dost jídla. Já jsem pomohla naočkovat 1 dítě tím, že jsem si koupila panenku Rozárku, kterou vyrobily děti pro UNICEF. (Tereza Šnajdrová)

- *Kdybych měl kouzelný proutek, tak bych si přál, aby byli všichni lidé na světě zdraví, protože když je člověk nemocný, cítí se moc špatně. Také bych si velmi přál geparda, protože patří do mých nejoblíbenějších zvířat.* (David Matějovič)

- *Přál bych si vlastní tank. Zajímá mě vojenská technika. Tank je vlastně taková jezdící ozbrojená pevnost, chtěl bych si vyzkoušet, jak se s ní jezdí. Hodně lidí umírá na nemoci, přeji si proto, aby se dala vyléčit každá nemoc.* (Kajetán Trojak)

- *Moje první přání je, abychom byli všichni zdraví a nic nás nebolelo. Druhým přáním je, aby bylo na světě jen dobro, protože pak by neexistovalo zlo.* (Martin Šperl)

- *Přeji si, abych měl zvířata z celého světa, protože mám zvířata rád. Pro rodinu mi, proutku, přičaruj dovolenou na jachtě, protože to jsme*

ještě nezkusili a je to určitě bezva. (Stanislav Pazderka)

- *Pro sebe si přeji hračku opičky, dala bych ji Julince, to je náš pejssek. Dalším přáním je, aby lidé neumírali na smrtelné nemoci, protože je mi jich líto.* (Martina Sadílková)

- *Já si přeji mít farmu, kde bude plno dobytka, ale taky kočky a psi. Taky tam chci opravdový velký traktor. Hlavně musí být ta farma velká, abychom se tam všichni vešli a bylo nám tam dobře. To je moje jediné přání.* (David Mazal)

- *Přál bych si, aby všichni byli šťastní a zdraví, protože nemám rád nemoci. Přál bych si svoji vlastní crossovou dráhu, aby byla v Bořeticích, abychom s tátou mohli jezdit spolu.* (Honza Štefan)

Po vyslovených přáních žáci proutek zasadili u rybníka. Vyrostla z něho krásná vrba, ze které si lidé trhají proutky na pomlázku. Pod ní si udělal nový domeček skřítek Bambarád. Určitě zase někomu daruje proutek k čarování. Naším společným přáním je, aby ho dostávali jen hodní upřímní lidé a nikdo nikdy neodešel s dlouhou bradou... (kolektivní práce žáků 3. třídy).

Bc. Jana Michnová, tř. uč.

V měsíci lednu žáci 4. třídy absolvovali v rámci výuky vlastivědy exkurzi ve firmě Lomax. Jako průvodce se nás ujal pan Hříba. Ukázal nám některé provozy, kde se vyrábějí sekční vrata. Smůla byla, že všechny výrobní linky nebyly v provozu, takže děti neviděly celý technologický proces výroby vrat. O to více se žáci těšili do hlavní budovy na prohlídku vystaveného auta Cooper Mini. Zatím, co si kluci prohlíželi reklamní auto, holky se vydaly na obhlídku interiérových dveří. Dětem se exkurze moc líbila, proto děkujeme vedení společnosti a panu Hříbovi za její zprostředkování.

Mgr. Radmila Doležalová, tř. uč.

Hokusy, pokusy

23. února jsme jeli do Kobylí vlakem na „Hokusy, pokusy“ do školy v Kobylí. Jela 5. třída a my 4. třída. Šli jsme z vlakového nádraží do školy, do chemické laboratoře. Jak jsme došli do školy v Kobylí, tak byl každý hodný. 8. třída měla představení o chemii a chemické pokusy. 9. třída měla pokusy z fyziky. Známe dvě holky z 8. třídy, protože byly se mnou

na táboře. Líbily se mi pokusy z 8. i 9. třídy. Učebna se mi líbila, byly tam různé předměty do chemie a fyziky, hlavně ze skla. Nejvíce se mi líbil pokus se svíčkou a látkami. První byla látka a svíčka nezhasla, druhá byla látka a svíčka zhasla a třetí látka byla tak silná, že kartonová trubka byla celá v plameni. Nic se ale nestalo. Byl to nejlepší pokus. Šli

jsme se podívat na výzdobu a do 5.A. Byl tam Ondry Popovského bratranec. Třídu měli krásně vyzdobenou. Také jsme obešli bufet a někdo si tam koupil sladkosti, já také. Nakonec jsme šli na autobusové nádraží a jeli jsme zpátky do Bořetic. ŠKOLA BYLA KRÁSNA!!!

Kateřina Vomáčková, 4. tř.

Básnění o jaru

Jaro zvedá hlásek.
Mám tu místo pro sněženky.
Už sem nesu teplo, světlo,
aby kolem všechno kvetlo.
Až rozkvetou tulipány,
bude tady jako v ráji.

Erik Hříba, 4. tř.

Jaro, jaro, jaro,
sluníčka je málo.
Sluníčka je maličko,
zažeh zimní srdíčko.
Rozviň srdce jarní,
jako lokomotiva parní.

Ondřej Popovský, 4. tř.

Je tu jaro, bude máj,
slunce svítí to je ráj.
Kvítí kvete, ptáček pje,
to je radost, svět se směje.

Tomáš Fridrich, 4. tř.

Jaro, jaro už je tady.
všichni jsou láskou darováni.
Všichni svlékněte kabáty.
Už je přece čas se koupati.

Stanislav Herzán, 4. tř.

JARO
UŽ NÁM PUČÍ TRÁVA
A ZIMA NÁM MÁVÁ,
SLUNÍČKO NÁM SVÍTÍ
A ROSTE NÁM KVÍTÍ,
UŽ TU MÁME TEPLO
KÉŽ BY VŠECHNO KVETLO,
SNÍH UŽ NÁM ROZTÁVÁ
A ZIMA PŘESTÁVÁ,
VELIKONOČNÍ SLEPIČKA
SNÁŠÍ MALOVANÁ VAJÍČKA,
RADOST JE UŽ ZPÁTKY,
SNÍŽÍ SE NÁM SPLÁTKY.

*Marie Langerová,
Nela Surmanová, 5. tř.*

Jaro
Jaro to je pěkná věc,
slunce svítí na kopec.
Jaro to je nádhera,
kluci , holky do dvora !

Slunce svítí o sto šest
a kvítí roste o ždíbec.
A když svítí ještě víc,
kvítí letí na měsíc.
Kluci vezmou motýčku,
holky zase konvičku
a když všechno zahrabou,
všechno kvítí zalejou .

*Anne-Marie Lorenzová,
Daniela Buchníčková, 5. tř.*

JARO UŽ JE TU.

Jaro už je zpátky, pojďme všichni ven,
uvidíme ptáčky cvrlikati,
květiny rostou ven, čmeláči je znovu
opylují
pojďme všichni sem.

Sluníčko už svítí, travička se zelená.
Louka už je plná kvítí.
Všechno tady svítí.
Máme plný košík kvítí.

Rosa už padá na tu louku velikou,
Zvířátka se probudila z velkého zim-
ního spánku.

Nela Kobzová, David Jelínek, 5. tř.

Co pro nás dělá jaro?

Vytáhnout trávu z hlíny a nazeleno natřít.
Rozsvítit slunce a květy rozzářit.
Rozmrazit led na vodu, aby ryby měly pohodu,
zasvítit na naši zahradu, abychom jedli jahodu.
Je velmi dobrá nálada a strom už nám rozkvétá.
Noc už nám se zkrátila a nejhezčí je, jak slunce zapadá.
Fialky se probarvují a motýlci se probouzejí.
Těšíme se do vody s myslí plnou pohody.
Jaro už je u dveří a zima z okna vyletí.

Michal Andrlík, Martin Dufek, 5. tř.

Co pro nás dělá jaro.

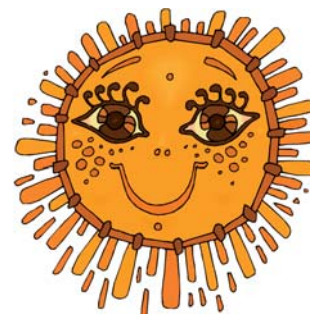
Počasí k lepšímu se mění,
zima se ztrácí v zapomnění.
Slunce na obloze jasně svítí,
probouzí všechno krásné kvítí.
Proč je kvítí takhle hezké,
no protože je naše, české !
Všechno dobré už je tu,
jaro je zas v rozkvětu.
S čistou duší myslí zas,
uvidíme jara zář.
Všechna radost už tu je.
jaro zase kraluje.
Všechna radost mezi námi,
že zima už je za horami.
Prázdniny se blíží zas,
nastává radostný čas.
Bazén to je pohádka,
už je krásná zahrádka.

Natálie a Lukáš Čačíkovi, 5. tř.

JARO

Kytky už vyrostly,
už je tady jaro.
Ptáci už zpívají,
děti se na ně dívají.
Slunce svítí,
jarem voní kvítí.
Kluci už pletou pomlázky,
na Velikonoční svátky.
Holky už barví vajíčka,
také nachystají čokoládového zajíčka.
Všichni se chystají na ten velký den,
a pak půjdou ven.

Klára Hluchá, 5. tř.

Policie v pátém ročníku

V pátek 16. 3. 2012 u nás v pátém ročníku byla Policie České republiky, ale ne kvůli tomu, že jsme snad, nedejž bůh, něco provedli. Byla tu kvůli přednášce na téma: Bezpečný internet.

Byla to nadpraporčice a ukazovala nám, jak udržet internet anonymní, abychom neposkytovali žádné osobní informace a tak. Bylo to velmi zajímavé a myslím, že jsme si z toho vzali ponaučení.

Říkala nám třeba nějaké příklady dětí, které byly šikanované nebo týrané. Ukazovala nám, jak nás různí blázni mohou zkusit nalákat do auta. Třeba takhle :

B.: „Ahoj kluku, kde je tady (třeba) Hotel Kraví hora? K.: „Tudy dolů.“ B.: „ Co ? Promiň, neslyšel jsem, co jsi říkal. Pojď trochu blíž.“ Kluk popojde o trochu blíž. Tak a blázen už ho má v autě. To je teda grrr!!!

(B. = blázen) (K. = kluk)

Nakonec nám rozdala Ajaxův zápisník. Tam jsou rady, jak zůstat v bezpečí. Tato přednáška byla velmi poučná a myslím, že jsme si z ní vzali příklad a že budeme opatrní.

Natálie Čačíková, 5. tř.

V pátek k nám do třídy přišla paní policistka. Ne že bychom něco ukradli, nebo někoho zbili. Ona nám přišla říct, jak je to nebezpečné si sednout do cizího auta nebo si psát s cizím člověkem přes internet. Vyprávěla nám různé případy, které většinou dopadly špatně. Na konci se nás zeptala, jestli víme co je to fricoolin? My jsme nevěděli, tak nám to vysvětlila. To znamená že jste FREE, COOL a ještě k tomu IN ! Prostě všechno dohromady.

Anne-Marie Lorenzová, 5. tř.

Zápis 2012

Letošní zápis jsme připravovali aspoň měsíc dopředu. Připravili jsme pro budoucí školáky kloboučky, záložky, deníčky a korunky. Na počítači jsme pro ně napsali pozvánky na zápis. Pak jsme je byli navštívit ve školce. Společně jsme si hezky zazpívali, a pak jsme šli zpátky do školy.

Do 1. třídy se přišli zapsat 1. 2. 2012. Zápis začal v 10:00 a skončil v 16:00. Do 1. třídy se zapsalo 13 prvňáčků. Zápis se konal na (staré) budově školy. Sukně, šerpy a šátky nám připravila paní Kobzová. Klobouček dostali kromě budoucích školáků pan starosta, paní učitelky i paní ředitelka. Dole prvňáčci složili puzzle pak zpívali, cvičili, počítali balónky, slepovali sněhuláky, vybarvovali slunce a kytky, protože všechny úkoly splnili na jedničku, šli k paní ředitelce a nakonec byli pasováni na prince a princezny budoucí první třídy. Ráno přišlo 11 prvňáčků a odpoledne 2 prvňáčci. Prvňáčci byli moc šikovni a všechny úkoly zvládli. ZÁPIS SE MI MOC LÍBIL.

Klára Hluchá, 5. tř.

Zápis nových prvňáčků

Zápis prvňáčků se konal 1. 2. 2012 v budově školy. Letos jsme ho připravovali my a myslím, že se nám to podařilo. Kostýmy nám připravovala paní Kobzová. Letos bylo prvňáčků 13. U vchodu dostali předškoláci na hlavu čepičky se sluníčky. Jako první úkol dostali dobrovolný úkol - poskládat lehké puzzle. Druhý úkol byl, že šli za paní učitelkou na zpívání. Pak byl úkol cvičení, pak byl úkol lepení, psaní, počítání, kreslení. Nakonec šli prvňáčci do ředitelny. Na rozloučení byli pasováni na nové prvňáčky a po pasování dostali královské koruny.

Zápis se mi moc líbil a prvňáčkům asi také.

Veronika Bízová, 5. tř.

Jarní prázdniny

O letošních jarních prázdninách se toho u nás moc nedělo, ale zato jsme jeli k babičce oslavovat její narozeniny. A to byla zábava. Moc se mi to líbilo. Také jsme se byli podívat v Brně za sněhem. To bylo v té době, když tady v Bořeticích, bohužel, ještě nebyl sníh. Letošní prázdniny se mi opravdu líbily.

David Jelínek, 5. tř.

O jarních prázdninách jsem toho moc nedělala, protože jsem byla nemocná. Ale to mě moc nevadilo, venku byla stejně zima. V pátek jsme jeli k doktorce a ta mě dost naštvála, protože mi řekla, že ven nemůžu, ale to ještě nebylo to nejhorší, ještě řekla, že do školy můžu. To je k zlosti, co?! Tak ven ne a do školy jo... grrrr!!!!

Potom celý týden nic. V neděli jsme šli ke Katce a tam jsme hráli hry - celé dopoledne - dostihy a sázky a monopoly. Dostihy jsem vyhrála já. A Lukáš tentokrát vyhrál monopoly. Monopoly jsme hráli nejdéle 4 a půl hodiny, dostihy jsme hráli asi něco kolem hodiny. Nejvíce to asi bavilo Lukáše. Hlavně když nás kasíroval, když jsme stoupli na jeho pozemek, stálo to celých devět milionů. Takže mě totálně zruinoval, já zbankrotovala, takže samozřejmě vypadla jako první. Ale to mi moc nevadilo, aspoň jsem se dívala, jak Lukáš kasíruje i ostatní.

Natálie Čačíková, 5. tř.

Jo a jarní prázdniny se mi líbily - celkem

Nej prázdniny

Jarní prázdniny jsou jedny z nejlepších prázdnin. Ne proto, že nemáme školu, ale že jsme všichni doma. Možná se zdá, že všichni si myslí, že o prázdninách musí být na horách nebo někde na výletě, ale mně to vůbec nevadilo!!!!!!!!!!!!!! Do středy jsem měla každý den stejný. Lišily se jen tím, že jsem jezdila na bruslích lépe a lépe. Ve středu byla knihovna a bylo vyšívání, tak jsem tam šla. Byla tam Maruška a Anetka. Vyšívání nás moc nebavilo.

Právě v té chvíli přišli z levných knih a nadíleli knihy. My jsme je uvítali s otevřenou náručí. Hned jsme jim pomáhali vybírat knihy. Vybírali jsme jich moc.

Tajně jsme se domluvili na zítřek.

Oznámili jsme to Anetčině mamce, ta to svolila.

Nazítří jsem šla k Anetce. Bylo to u ní super. Hráli jsme u ní hru dinosaury. Ta hra mě bavila, ale hra netrvala věčně, a tak jako všechny hry skončila. Maruška dostala super nápad: „Budeme hrát na schování věcí.“ My s Ane-

tkou jsme souhlasily.

Už ani nevím, kdo začal, ale vím moc dobře, kdo vyhrál. Samozřejmě Anetka.

V pátek jsem šla do knihovny, protože tam byly stolní hry.

Jako vždy jsem hrála Osadnici z Katanu. V prvním kole vyhráli Lenka a Martin, ale v druhém kole jsme byly ve trojici s Dančou a Anetkou. „My jsme vyhrály, hurá!“ Ale na druhé straně se ozývalo: „Ale Martin mi řekl, že máme stejně!!!!!!!!“

V sobotu jsme byli v divadle na opeře Nabuco. Seděli jsme v první řadě, abych viděla na pana učitele Hanáka. Seděla jsem tak blízko, že jsem někdy chtěla chytit pana dirigenta za prst a říct mu: „Pane, pane, kolikáté je to dědictví?“, ale neudělala jsem to. Divadlo skončilo a prázdniny taky skončily. A já vím už teď, že se těším na další.

Anne-Marie Lorenzová, 5. tř.

Stručně z MŠ

Život v naší mateřské škole probíhá v souladu s ročním obdobím a s přírodou.

V zimním období jsme se zaměřili na zvířátka a k této příležitosti jsme také pozvali naše myslivce na besedu. Setkání s nimi bylo velmi zajímavé, poučné a přínosné nejen pro děti, ale i pro rodiče a paní učitelky.

Tradičním maškarním karnevalem plným písniček, her a soutěží jsme se rozloučili se zimou.

A máme tady jaro.

Měsíc březen neotvírá jenom jaro, ale je také měsícem knihy, a právě tuto tradici jsme se rozhodli v letošním roce trochu probudit.

Pro naše děti i pro rodiče je připravena řada aktivit, které u nás možná také zdomácní. Běžné návštěvy knihovny jsou obohaceny

o soutěže, pohádky, povídaní a ilustrace.

Na základě čtení, povídaní pohádek nejen ve školce, ale i doma, si děti vytvářely své vlastní ilustrované knihy pohádek. Vytvářely zahrádky z přečtených pohádek, které posloužily jako jarní dekorace a jako přehled o četbě.

Jarní tvoření se neslo v duchu Velikonoc. Děti i rodiče se naučili

plést žily z vrbových proutků, seznámili se s možností zdobení vajíček, pletení košíků.

Velmi příjemné, pohodové a tvořivé bylo předvelikonoční zastavení v MŠ s dětmi i rodiči.

Výsledky byly pro širokou veřejnost k vidění v Předvelikonoční den otevřených dveří.

Bc. Radomíra Mainclová,
vedoucí učitelka MŠ

*Za děti, žáky a zaměstnance školy
přeji všem čtenářům pěkné Velikonoce.*

Mgr. Marie Hamalová,
ředitelka ZŠ a MŠ Bořetice

Den otevřených dveří

BIOPLYNOVÁ STANICE BOŘETICE

Sobota 26.5.2012

9.00 - 16:00

Akci pořádá firma **agriKomp Bohemia s.r.o.**, provozovatel bioplynové stanice Bořetice.

Rady do života

Rada 01 – Zvládání vzteku

Život je pestrý. Každý den vás může na..at někdo jiný. Nejhorší způsob reakce pak je v sobě to dusit a žít vztek.

1. Nedusit, ale vybit
 - vztek je energie, která se vybijí jedině vybitím
2. Vybit se kultivovaně
 - nevybijete si vztek na tom, kdo první padne do rány
3. Mějte po ruce ZLOSTNÍK
 - pokud vám krize nedovolí koupit si fackovacího panáka, použijte zlostník (arch papíru s nápisem uprostřed pověšený blízko na zdi nebo jiný levný předmět vhodný k destrukci)
4. Zlostník strhněte
 - a to s co největší energií
5. Vysokou energií zlostník zmačkejte
 - dále roztrhejte, poduňte a při tom myslte na osobu, která Vás naštvála

6. Mrštěte zničeným zlostníkem do koše
 - netrefíte-li se, pokus opakujte se stejnou silou, ale zblízka
7. Klidně usedněte k práci
 - přitom Vás hněv zvolna doznívá se slovy „ubožák jeden“, popř. i se slovy peprnějšími
8. Získejte vnitřní převahu
 - opakujte si „ten mě nemůže naštvat. Pořádně a dlouhodobě mě může naštvat jen ten, komu to dovolím JÁ. A to ty nejsi.“
9. S úsměvem ukončete rituál
 - „nejvíce ho, ubožáka, naštvu tak, že se vůbec nenaštvu“
10. S úplným klidem pokračujte v práci
 - s myšlenkou, že život je krásný právě tím, jak je pestrý, že zítra mě může naštvat někdo úplně jiný. A zase to zvládnou....

Příští rada 02 – Zvládnutí akutní únavy – nebo rada 03 – Šetříme každý den.
Ing. Petr Zemánek

Den otevřených dveří na bořetické bioplynové stanici 26. 5. 2012

Premiérový Den otevřených dveří zpřístupňuje v sobotu 26. května 2012 návštěvníkům z řad veřejnosti stavbu zemědělské bioplynové stanice v sousedství Zemědělského družstva Bořetice při silnici do Kobylí.

Během roku 2011 vyrostla na okraji Bořetic při silnici do Kobylí nová stavba zemědělské bioplynové stanice. Černé membránové kupole vzdouvající se nad zeleně opláštěnými jímkami působí dojmem mimozemských staveb, a tak oprávněně přitahují pozornost místních i přespolních. Spolu s ne vždy objektivními informacemi o provozu takovýchto stanic je pak jen krůček k zájmu prohlédnout si bioplynovou stanici hezky z blízka a přesvědčit se na vlastní oči a uši, jak to všechno funguje.

Rostoucí poptávce po možnostech prohlídky ze strany jednotlivců i skupin, starostů, škol, odborníků i prostých zvědavců, která obléhá leckterou přístupnější bioplynovou stanici v ČR, vycházíme vstříc Dnem otevřených dveří. V sobotu 26. května od 9 do 16 hodin budou moci příchozí zhlédnout všechny prostory provozu stanice a v doprovodu našich pracovníků, kteří mají na svém kontě desítky podobných realizací, získat odpovědi na své otázky o provozu stanice, přínosech a rizicích, využití bioplynu a obnovitelných zdrojích vůbec.

Den otevřených dveří bude zároveň zahajujícím v provozu trvalého návštěvnického centra na stanici. Postupně zde přibude informační kiosek s letáky, prodejem suvenýrů a stanovištěm průvodce, a dále trasa po areálu s informačními tabulemi k jednotlivým částem stanice a jejího provozu. Bioplynku pak bude možné (po předchozím objednání) navštívit kdykoli dle dohody se zájmovou,

odbornou i osobní exkurzí. Stejně, jako je tomu v provozech některých vodních, tepelných či jaderných elektráren. Obec Bořetice je tedy zase bohatší o novou turistickou atraktivitu, i když se jedná o poněkud netradiční moderní technologický objekt.

Bioplynové stanice slouží k využití produkce bioplynu, který vzniká rozkladem biomasy v procesu fermentace bez přístupu vzduchu, k výrobě

elektrické a tepelné energie. Bioplyn, jinak volně uvolňovaný do ovzduší např. z hnoje nebo siláže, je účelně spalován ve speciálně upravených motorech kogeneračních jednotek, které roztáčením generátorů vyrábí elektrickou energii a zároveň produkuje velké množství využitelného tepla. Zfermentovaná biomasa nazývaná digestát je využitelná jako plnohodnotné hnojivo.

V současné době je v ČR v provozu okolo 420 bioplynových stanic různých technologií. V nejbližším okolí se nachází v Čejči, Mutěnicích, Mikulčicích a Hodoníně. Naše firma agriKomp Bohemia s.r.o., provozovatel bořetické bioplynky, má na svém kontě realizaci více než 50 stanic po celé ČR. Mnohé z realizovaných provozů je rovněž možné po domluvě navštívit.

*Vstup do areálu bioplynové stanice Pěšky vlevo od hotelu Modré hory přes areál družstva
GPS souřadnice
48°55'0.647"N, 16°51'39.996"E
Další informace o bioplynových stanicích naleznete na www.agrikomp.cz
nebo na www.biom.cz
Mgr. Vladimír Vecheta*

Kolektiv mladých hasičů

Od založení kolektivu mladých hasičů již uplynulo půl roku a rozhodně se s dětmi nenudíme.

Co jsme již zvládli? V sobotu 18. února se naše mladé hasičky vydaly uzlovat do Starovic. Odvážně bojovaly proti soupeřům, kteří byli většinou o několik hlav větší a o pár let starší. Závodilo se v uzavření čtyř uzlů, postupoval vždy rychlejší z dvojice. Náš kolektiv reprezentovaly v mladší kategorii Eliška Škrancová a Katka Folerová, ve starší kategorii Kristýnka Novotná, Maruška Langerová

a Anetka Grůzová.

Za zmínku stojí i vystoupení našich mladých hasičů na tradičním hasičském plese. Děti s velkým nasazením ukázaly rodičům, kamarádům a hostům, jak pyšní jsou, že mohou být mladými hasiči.

Momentálně pracujeme na literární a výtvarné soutěži nazvané „Požární ochrana očima dětí“. Tato soutěž je založena na vyjádření poznatků o příčinách požárů, vypoovídá o povědomí dětí o důležitosti hasičů, upozorňuje na nedbalostní

jednání a nepozornost při manipulaci s ohněm.

A co nás čeká dále? Sezóna víkendových soutěží. Tu odstartujeme na začátku května, v Tvrdonicích, kdy budeme bojovat o úspěch v požárním útoku a štafetě 4 × 60 metrů. Potom nás čekají například Valtice, Novosedly, Velké Bílovice. Své dovednosti děti předvedou i u nás v Bořeticích na hasičské soutěži v požárním útoku Břeclavské hasičské ligy.

*Mgr. Markéta Kuchyňková,
vedoucí mladých hasičů*

Hasiči se v březnu nezastavili

Vážení občané,

jistě jste zaznamenali, že v březnu sluníčko svítilo velmi intenzivně a vybudilo zemědělece a vinohradníky ke zvýšenému úsilí při pracích na poli i ve vinohradě – hlavně „stříhání“ a s tím spojené pálení réví, bohužel některé z nich také k vypalování mezí. Tyto činnosti se v kombinaci s velmi suchým počasím odrazily i na práci hasičů. Dle internetových stránek HZS Jihomoravského kraje dobrovolní i profesionální hasiči v období od 1. do 18. března v kraji zasahovali u celkového počtu 248 požárů, z toho ve 160 případech se jednalo o požáry v přírodním prostředí (lesy, tráva, meze) a jen o víkend od 16. do 18. března hasiči likvidovali 78 požárů trávy, lesních a polních porostů. Na nastalou situaci reagoval i hejtman JMK, který dne 21. 3. až do odvolání vyhlásil na území Jihomoravské-

ho kraje dobu zvýšeného nebezpečí vzniku požáru. To v praxi znamená, že na místech se zvýšeným nebezpečím vzniku požáru (např. lesní porosty, suché travní porosty nebo plochy zemědělských kultur) je zakázáno rozdělovat nebo udržovat otevřený oheň, kouřit a odhazovat hořící nebo doutnající předměty či používat zábavnou pyrotechniku a jiné obdobné výrobky.

Jistě jste si také všimli, že ani naše zásahová jednotka nebyla ušetřena požárů způsobených nezodpovědnými či nedbalými občany a během března měla opravdu hodně práce. Od 6. do 22. března jsme vyjžděli k celkem 6 požárům polního porostu, resp. trávy v okolí Bořetic. Spolu s námi také jednotky z Kobylic či Velkých Pavlovic a samozřejmě HZS Hustopeče. Někteří z vás se při myšlence na „hořící travičku“ možná pousmějí a hasičské manévry

s několika cisternami vnímají jako přehnané, ale příklad ze Slovenska, kdy díky „hořící travičce“ z cigaretového nedopalku a silnému větru kompletně shořela střecha hradu Krásna Hôrka, nás nutí brát i tyto zdánlivě malé požáry velmi vážně. Navíc počet jednotek, které se účastní zásahu, neurčuje ani starosta obce ani místně příslušná jednotka, ale vždy dispečer Krajského operačního a informačního střediska, který přijímá a vyhodnocuje zprávy o požárech a jiných mimořádných událostech a vysílá stanovené síly a prostředky jednotek PO a složek IZS.

Na tomto místě si dovoluji upozornit, že plošné vypalování porostů zákon o požární ochraně nedovoluje a porušení tohoto zákazu trestá u fyzických osob pokutami až do 25 tisíc korun, u právnických osob pak postihem až do 500 tisíc korun.

Přestože pálení shrabané trávy, listí či klestu z prořezávky stromů v zahradách a sadech či pálení réví zákon výslovně nezakazuje, i na tuto činnost platí určitá pravidla a omezení. Pokud svou nedbalostí při pálení odpadu způsobíte požár, hrozí vám bloková pokuta nebo i postih ve správním řízení.

Podnikajícím fyzickým a právnickým osobám dokonce zákon ukládá povinnost plánované pálení klestu po lesní těžbě a většího množství odpadu předem ohlásit hasičům a při pálení pak zajistit účinná protipožární opatření. I když fyzické osoby tuto povinnost nemají, spalování většího množství biologického odpadu hasičům mohou ohlásit také, a zabránit tak případnému planému poplachu a zbytečnému výjezdu požárních jednotek. K hlášení hasičům mohou využít aplikaci „Pálení klestu“ na webových stránkách www.firebrno.cz.

Prosím, abyste pokud možno využívali těchto stránek a každé větší pálení trávy, réví apod. nahlašovali raději vždy, především bych vás ale chtěl nabádat k zodpovědnému přístupu a pokud už spalovat musíte, je nutné u ohně vydržet až do úplného vyhasnutí, aby nedošlo k jeho svévolnému šíření.

Děkuji a za SDH i J-SDH Bořetice přeji krásné jaro.

*Ing. Jiří Michna,
velitel družstva J-SDH Bořetice
(zdroj: www.firebrno.cz)*

Březnové zásahy našich hasičů (více na www.sdhboretice.cz)

Vlčata

Dnes bude hezky. Nebe je modré a nejsou slyšet vlaky na hlavní trati ze Zaječí do Břeclavi, říká si v duchu Staňa. Sedí na větvi ořecha, houpe nohama a pokračuje v úvahách. Ořechy jsou pro nás kluky nejlepší stromy. Větve jsou hladké a pevné. Ty se hned tak nezlomí. A dá se po nich vylézt až do samého vršku. A nebo se dá po větvi slézt až na zem. V dále je slyšet jakot prasete. Kdo ví, kdo to dnes zabíjí? Prolétne mu hlavou. Chudák prase. Á já, strýc Metoš

zapřahá. Co asi bude dělat? Ten, když zapřahá koně, stále si píská nějakou písničku. A je ho slyšet na sto honů. Z přemýšlení jej vytrhne maminka: „Staňo, skoč ke kmotřence. Má náš mlýnek na mák. Tak jej přines. Budeme mít k obědu šlíšky s mákem.“ „Dobře,“ odpoví Staňa a svez se po kmenu z ořechu na zem. Mám jít dědinů nebo humnama? Chvilí váhá, ale rychle se rozhodne, že půjde dědinů. Za humnama bude ještě bláto ze včerejšího deště.

U dvora jej vyruší z přemýšlení vyslovené jeho jméno. To je Petr Hajdůj. Stojí v žůdře jejich domku.

- „Staňo, nechceš se stát skautem?“

- „A co to je,“ zeptá se Staňa.

- „No, to jsme taková parta a chodíme do lesa tábořit. Dnes na večer máme schůzku na Vajštánovém. Tak za námi přijd. O pěti hodinách. Je to u Luže, jak jste dříve bydleli.“

- „Já nevím, jestli mě naši pustí, protože já musím hlídat mladšího

bráchu.“

- „Tak ho vezmi s sebou.“
- „Ale jemu je teprv pět roků.“
- „To nevdá.“

Kmotřenka chvíli labovala v kredenci a láteřila: „Jozko, nevíš kam jsem dala ten Fančin mlýnek na mák,“ obrátila se ke svému muži.

- „No, kde je? Nahoře nad kamnama. Sama si ho tam dala, aby oschl, když si ho umyla.“

- „Ještě že tě mám. Já jsem taková zapomnětlivá,“ ukončila hovor kmotřenka.

Staňa vzal mlýnek a vydal se na cestu zpět. To by mohlo být dobré chodit tábořit do lesa. Přemýšlí. Jaké to v tom skautu bude? Mamky se ani ptát nemusím. Řeknu jako vždy, že jdu za klukama a hotovo.

Klubovna Skautů byla na „židovym“. Jak se říkalo obchodníku Vajštánovi. Panimámu Vajštánovu znal snad od nejmladšího věku. Bydleli hned vedle přes ulic, a tak jej maminka k nim posílala pro kvasnici a podobné drobnosti. Panimáma, jak ji všichni říkali, vždy vyrobila z novin velký úzký kornout a dala na dno kousek „špalku“. Prý za cestu. Pamatoval si, že tam měli vysoký pult, přes který neviděl. Proto se ze zvědavosti vždycky musel nad něj vytáhnout rukama. Za pultem bylo mnoho všelijakých šuplíků se vším možným. Taký si pamatoval, že tam měli dřevěnou podlahu s vystouplými suky. Vždycky si říkal, proč tu podlahu nedělají rovnou. Než pochopil, že je tak ošoupaná, a protože suky jsou z tvrdšího dřeva, tak se tak rychle neopotřebují jako okolní měkké dřevo.

Pantáta s panimámou se už ale nevrátili z koncentráku. A teď po válce, zde mají skauti klubovnu. Kluci již stáli před domem a čekali, až se všichni sejdou. A hlavně, až přijde někdo, kdo má klíč. Ten přinesl starší kluk, student gymnázia v Hodoníně. „Já jsem Antonín Grůza a jsem náčelníkem bořeckých skautů. Mé skautské jméno je Jestřáb. Bratr Jestřáb. Protože ve skautu jsme si všichni bratry.“ Odemkl a pozval všechny dovnitř. „Protože jsme katoličtí

skauti, na začátku každé naší schůzky se pomodlíme.“ Pak jim náčelník chvíli četl náramně napínavý příběh jednoho kluka, kterého vychovala vlčice. Pak je učil s provázkem různé uzly a seznamoval je se skautskou symbolikou. Ale nejvíce byl Staňa zvědav, jak to bude s tím výletem do lesa. „V sobotu odpoledne půjdeme tábořit do lesa. Doma řekněte, že se v neděli ráno na požeňání vrátíme. Aby se o vás nebáli.“ Náčelník pak rozdělil připravené úkoly, kdo co má na táboření vzít...

To byla dálka!

- „Už mě bolí nohy,“ povzdechl si Staňa.

- „Jsme na místě, zde na tomto paloučku v Dolních Ochozích se utáboříme. Tady uprostřed si uděláme ohniště. Vy dva sežeňte nějaké kameny na obložení ohniště, vy dva zajděte ke studánce pro vodu na čaj a ostatní běžte nasbírat klestí na táborák,“ pronesl bratr Jestřáb.

- „Bratře Jestřábe, aha, co jsem našel.“ Přiběhl jeden kluk a podával bratru Jestřábovi lebku jakéhosi zvířete.

- „Vidíte ty ostré špičáky,“ říká náčelník, „to je lebka naší největší šelmy, lišky. A víte co? Budeme tomuto místu říkat U Lebky.“

Následovalo pak dlouhé poučení, jak se v lese chovat, aby nerušili zvěř nebo nepodpálili les. Každý skaut by měl mít asi dvoumetrovou rovnou hůl.

- „Ta se vám vždy bude hodit. Na podpírání nebo třeba při přelézání rokle, které říkáme Zmola, můžete jinému bratrovi, když mu ji podáte pomoci, aby nespadol dolů a podobně. Nejlepší hůl je z lískového keře. Těch je zde spousta, tak si nějakou rovnou větev najděte.“

- „A teď se seznámíme s nejbližším okolím. Vidíte tamhle za Zmolou ty borovice? Jsou tři, a tak tomu místu my skauti říkáme U Třech borovic. Je to pěkné místo, kde vyčnívá ze země velká skála. Vpravo v Zázmonkách vidíte skupinu borovic, které se říká První boří. Zde na příštím výletě budete skládat skautský slib.

Vlevo před námi za Zmolou je Druhé boří a dole pod ním je šutrák. Tam si někdy uděláme výlet. Na to si ale musíte všichni vzít kladívka a nějaké brýle. Je zde mnoho dutých kamenů, ve kterých jsou někdy i hezké krystaly. Možná se někomu z vás podaří při rozbíjení těchto valounů najít nějaký unikát. Někdy si uděláme výlet i za němčickými skauty. Ale to bude na dva dny. A tak do kostela půjdeme v Němčičkách. Zde si prohlédneme i poslední vodní mlýn v okolí.“

Další týden se pomalu vlekl, neboť se všichni těšili na další táboření, kde budou skládat slib. Tábořili tentokrát v Prvním boří. Zde je dostatek šišek, které jsou potřeba při aktu skládání slibu. Jako při každém táboření byl vždy někdo pověřený, aby uvařil polévku nebo čaj. Neobešlo se to bez časté kritiky, že je v polévce mnoho „skautského koření“. Tak se říkalo saším a poletujícím popelu z ohniště. Ale oheň je čistý a nějaké smetí s ohně nikomu neuškodí. Ale někdy, když se jídlo připálilo a nedalo se pozřít, to skončilo i „hoblem“ kuchařů.

- „Do večera je ještě daleko, a tak si uděláme menší výlet, aby nám pak lépe chutnalo,“ řekl Jestřáb. „Tam dole pod námi jsou lesy, kde jsme tábořili posledně. Těmto nevelkým lesům podél hranice našeho bořetického katastru se říká Ochoze. Pravděpodobně proto, že skutečně obchází náš katastr. A těmto lesům směrem na Kobylí a Morkůvky se říká Panské. Neboť skutečně patří hodonínskému panství, což je ve zkratkách německy napsáno na hraničních kamenech. Tam můžeme tábořit jen se svolením hajného. Dnes si uděláme výlet ke Kamenné bůdě a někdy příště, na „Korůvičku“. To je protější kopec od nejvyššího vrcholu našich Zázmoníků ve směru na Kobylí. Na tomto vrcholu je Dřevěný kříž s obrazem svatého Huberta v dřevěné zahrádce. Vypráví se, že zde pytláci kdysi zastřelili myslivce.“

To byla túra! Překonat na tak

malém území více jak padesátimetrový výškový rozdíl!

- „Ale už jsme zde a máme hlad jak vlci,“ pomyslel si Staňa.

Po čemsi, co mělo být bramborový guláš, se přichystali na táborák, při kterém se bude skládat slib vlčat. Každý si nasbíral par šišek a ty pak při slibu jednotlivých vlčat vhazoval do ohně. V září táborového ohně náčelník bratr Jestřáb pronesl slib: „SLIBUJI JEDNATI, JAK DOVEDU NEJLÉPE, ABYCH BYL DOBRÝM SYNKEM SVÉ VLASTI A POSLUŠNÝM VLČETEM SVÉ SMEČKY.“ Pak byl vyzván, aby povstal a pronesl: „Já Staňa Pazderka, tak slibuji a od svých bratrů vlčat přijímám skautské jméno Simmo.“ A vhodil do ohně jednu šišku a po něm všichni ostatní. Stejným způsobem složili slib jeden po druhém všichni. Náhle se ozval Staňův malý bratr: „A co já?“ Všichni se nejprve podívali na něj a pak na bratra Jestřába. Protože věděli, že malý brácha ještě nechodí do školy, nebylo mu jméno vybráno. Náčelník se chvíli zamyslel a pak říká: „A tak nejmladšímu vlčeti naší smečky dejme jméno Zvoneček.“ Což bylo všemi přijato.

- „Každý skaut by měl každý den vykonat alespoň jeden dobrý skutek.“

- „A co to je, bratře Jestřábe,“ ozvalo se z houfu sedících dětí.

- „Skauti by neměli čekat, až jim někdo řekne, co mají dělat, ale sami by měli pomáhat, kde je třeba. Rodičům, ale i cizím, starým a nemohoucím lidem. Ale samozřejmě i navzájem si mají pomáhat,“ kladl skautům na srdce bratr Jestřáb.

Na druhý den Staňovi vrtalo hlavou:

- „Ono se řekne dělat dobré skutky. Ale když nevidím, že by někdo potřeboval pomoci,“ v duchu se zamyslel.

- „Tamhle jde stařenka pro vodu ke Šťastným. Až půjde zpátky, tak ji pomůžu se kbelíkem,“ napadlo ho.

- „Tetičko, já vám s tím kbelíkem pomůžu,“ vrhl se ke staré paní a už držel kbelík s vodou.

- „Ale, ty kujóne, vždyť mě tu vodu vyleješ,“ ozvala se čísi tetička.

A měla pravdu. Ani si nemyslel, že je kbelík vody tak těžký. Vody má plné tenisky. Ale musí to vydržet. Co by na schůzce řekl, až se budou ptát jaké udělal dobré skutky.

Když přišel ze školy, měl úkoly, co má dělat napsané na okraji novin. Protože rodiče byli na poli a vraceli se až večer. Jednou to bylo: „Běž na pumpelicu, nařež kačenám,“ jindy zase: „musíš donést trávu a nebo listí z akátu či trní pro kozu Markýzu.“ Tato koza se nadělala ostudy! Když neměla co žrát, vylezla na udírnu a z udírny na koplín, až se dostala na střechu. A po korýtkách chodila po celé dědině, jako by byla zkřížená s kamzíkem. Ale kdyby jen to! Když to šlo, slezla a spásla kdejakou zahrádku.

- „Řeknu mamince, ať mě ty úkoly všechny nepíše na noviny,“ bleskla mu myšlenka hlavou, „protože jak mám dělat dobré skutky, když mám všechno napsané?“

- „Dnes si něco řekneme o skautském stejnokroji a pozdravech,“ uvedl další schůzku bratr náčelník. Když vylíčil, co všechno patří ke skautskému stejnokroji, trochu se zamyslel a povídá:

- „Ale vy vlčata jste ještě malí a ze stejnokroje byste rychle vyrostli a vaši rodiče nemají peněz nazbyt, aby vám mohli neustále pořizovat nový stejnokroj. Tak se spokojíme se žlutým šátkem, s krátkými kalhotami a podkolenkami. Protože jak zpíváme v té písničce, skaut má vždy holá kolena. Přes týden budeme mít jen v klopě zapíchnutý nenápadný špendlík se žlutou hlavičkou. Kromě oslovení bratr, bratře, se skauti zdraví rukou. Opravdoví starší skauti se zdraví zvednutím ruky v lokti a vztyčením třech prostředních prstů. Vlčata jako jste vy, však jen dvěma roztaženými prsty, ukazováčkem a prostředníčkem ve tvaru „vé“, a to nenápadně jen při pase.“

- „Zase prší. Letos snad ani nebu-

de pěkně,“ přemítá si Staňa a zkouší se zavíracím nožem hru „kudly“.

- „Tu padesátku se snad ani nenaúčím,“ zavře nůž a dívá se jak prší. Znovu se zamyslí: „Skauty v Bořeticích „prej“ založil velebný pán Drábek. Ale ve skautu pracovali i ostatní mladí kněží až po strýce Slávka. Prvním náčelníkem byl prý Vašek Lubal a po něm pak Rošťa Petrásek. Ale různých vedoucích bylo více. A teď má být skautská organizace zrušena. Nevím proč? Vždyť je to dobrá organizace, kde se nám líbí. Zeptám se paní učitelky Švarcové. Ta je velice hodná a máme ji všichni rádi,“ rozhodl se. Z uvažování jej vytrhne babička svým voláním...

- „Co je, babičko?“

- „No oběd.“

- „A co je k obědu?“

- „Šlíšky.“

- „Ach, zase šlíšky,“ povzdechne si Staňa. Další den ve škole udělá, co si slíbil sám pro sebe: „Paní učitelko, paní učitelko, prosím!“

- „Co bys rád, Stando,“ zeptala se paní učitelka Švarcová.

- „Paní učitelko, my kluci bychom se chtěli zeptat, proč má být zrušen Skaut?“ paní učitelka se trochu zamyslela a pak povídá:

- „No víte, v republice je mnoho různých dětských a mládežnických organizací, například i skautů je několik. Tam, kde já bydlím, jsou Spartakovi skauti práce. Je to podobný Skaut jako váš, jen se na schůzkách nedomlí. Delegáti všech možných dětských a mládežnických organizací se na celostátním shromáždění dohodli, že vytvoří jeden celostátní Svaz československé mládeže a všechny ostatní organizace budou pod tímto svazem. Co vím, tak zde v Bořeticích je problém s vedoucími. Starší kluci odešli studovat do Brna a podobně a nemají již čas na vedení Vlčat. A z vaší klubovny má být prý prodejna Včely. Ale já se zeptám soudruha ředitele, jak to zde v Bořeticích bude...“

*Podle skutečných událostí
povídkově přikreslil
Stanislav Pazderka z Bořetic
strana 31*

Ryby, rybky, rybáři

Je jaro, všechno, co bylo v zimě bílé nebo šedé se zelená, stromy kvetou a každý hospodář se rád ohlédne za prací, kterou musel vykonat do chvíle, kdy se může těšit z výsledků svého úsilí. V roli celkem spokojených hospodářů se můžeme cítit i my členové Rybářského sdružení Bořetice. Za naším pohledem do minulých pěti let, co oficiálně fungujeme, se skrývá mnoho tvrdé práce, boje s byrokratismem, velkou vodou i nepřejícností jedinců, kteří se bohužel najdou všude, kde se něco děje bez „využití jejich geniality“.

Samotné ohlédnutí by muselo nutně začít na břehu bývalého rybníčku, který nechal ještě v minulosti vyhloubit tehdejší předseda MNV jako sondu, aby se dalo sledovat, v jaké výšce se v těch místech nachází spodní voda. U tohoto rybníčku se vlastně poprvé sešla parta rybářů, která začala brigádnicky, za podpory tehdejšího starosty obce, odstraňovat náletové dřeviny a čistit budoucí dno rybníka Za Jedličkovým. Tato parta nadšenců se už v době výstavby rybníků zaregistrovala jako občanské sdružení a spolupodílela se na dokončení rybníků a jejich dnešní podobě. Rybníky byly pak postupně upravovány až do dnešní podoby, včetně protipovodňové hrázky, do jejíž stavby jsme se pustili po povodni na jaře v roce 2010.

Za těch pár let máme velmi slušně zarybněnou vodu, zdravé ryby, které nám krásně rostou a čím dál častěji přibývají pěkné úlovky. V loňském roce nebylo výjimkou vracení do vody kaprů, jejichž míra dosahovala přes 70 cm. Dokonce se chytilo několik, na naše poměry trofejních štik, které měřily kolem 90 cm. „Vydrou roku“ 2011 byl po zásluze vyhlášen hospodář rybníka Pod Hliníkama Bohuš Fridrich, a to za štika měřící 92 cm a vážící přes 8 kg.

V současné době máme s obcí

uzavřenou nájemní smlouvu a chystáme návštěvní řád, který by měl vymezit vzájemné vztahy a vyhovovat jak nám rybářům, tak i všem, kteří budou rybníky využívat k výletům do přírody a odpočinku. Již od loňského roku má veřejnost možnost přijít si po zakoupení hostenky k nám zachytat. Hostenky, s možností ponechání ulovené ryby, nebo chyt a pust, lze zakoupit u hospodářů, Františka Mátle a Bohumila Fridricha.

Také jsme zavedli tradici pořádání rybářských závodů, které se většinou konají začátkem června, a to kvůli dětské části, kterou děláme jako součást oslav Dne dětí pořádaných naší obcí. Dětská část je zdarma a je určena dětem všech věkových kategorií a je pojata spíše jako zábava a možnost si na rybníce zachytat. Navíc každý mladý závodník dostane občerstvení a nějaký drobný dárek od nás a našich sponzorů, samozřejmě, že ti nejlepší jsou na závěr vyhlášeni a odměněni hodnotnými cenami. Ty letošní se budou konat 2. června,

takže si je nezapomeňte poznamenat do kalendáře. Část pro dospělé, která bude v odpoledních hodinách, bude opět a také již tradičně symbolicky zpoplatněna.

Na závěr našeho ohlédnutí, se sluší poděkovat našim sponzorům, bez jejichž pomoci bychom se neměli kam otáčet a těžko byli tam, kde jsme dnes. Slušelo by se je vyjmenovat, ale za prvé bychom mohli na někoho zapomenout a za druhé, u nás v obci našťěstí převládají ti, co rádi pomohou, a to by pak byl seznam delší než prostor, který nám byl v BL dán k dispozici.

Takže děkujeme Vám všem, kteří jste nám pomáhali finančně, naturálně, technikou nebo jen přišli a s upřímností přiložili ruce k dílu. Věříme, že až za dalších pět let, které jsou funkčním obdobím výboru RS, budeme opět bilancovat, bude naše ohlédnutí se zpět stejně úspěšné jako dnes a bude se opět čím pochlubit.

*Karel Zálešák
staronový předseda RS Bořetice*

Myslivecké sdružení Bořetice

Začátkem měsíce března se členové mysliveckého sdružení vydali do mateřské školky na besedu s dětmi. Beseda se stala součástí širšího výukového rámce o zvířatech a přírodě, kterým se paní učitelky snaží v mladé generaci vypěstovat pěkný vztah ke svému okolí.

Myslivci s sebou přinesli mnoho ukázek přírodnin, které předvedli dětem. Výstavka exponátů vzbudila mezi dětmi velký zájem. Nejvíce se jim líbily vycpaniny drobných zvířat – bažanta, kachny aj. Samozřejmě maximálnímu nadšení se těšil vycpaný muflon, který byl ze všech vycpanin největší.

Na přinesených obrázcích se děti snažily poznat nejběžnější zvířátka ze svého okolí. Většinu zvířat děti poznaly bez problémů a taky si i vzpomínali, kde uvedená zvířata viděly ve volné přírodě. Dokonce znaly i některé věci z jejich života. Je velmi pěkné, že v dnešní době počítačů a roztodivných filmů vědí děti také něco i o přírodě a že do ní se svými rodiči občas i zajdou.

Děti se naučili některé věci z mysliveckého života. Např. už vědí, proč myslivec chodí v zeleném, jaké je jeho základní vybavení a proč má s sebou psa.

Znají už i některé myslivecké výrazy – většinu z nich asi slyšely poprvé v životě. Např. že oči se řeknou světla, uši se řeknou slechy a nohy jsou běhy, že mládě srny není kolouch, ale srnče.

Vědí, že se nemá sahat na nale-

zená mláďata. Že by se neměli volně vypouštět psi z dosahu svého pána, protože hlavně na jaře v době vyvádění mladých napáchají v honitbě mnoho škod.

Kluky nejvíce zaujaly ukázky zbraní. Pušky si mohli prohlédnout zblízka. Kdo měl zájem, mohl si dokonce nějakou zbraň i osahat. Protože k základnímu vybavení

myslivce patří dalekohled, děti si také mohly vyzkoušet, jak se s dalekohledem dívá do dálky.

Závěrem děti slíbily, že se budou ke zvířátkům chovat hezky, nebudou jim ubližovat a nebudou jim do přírody nosit věci, které tam nepatří – různé nepořádek, odpadky atd.

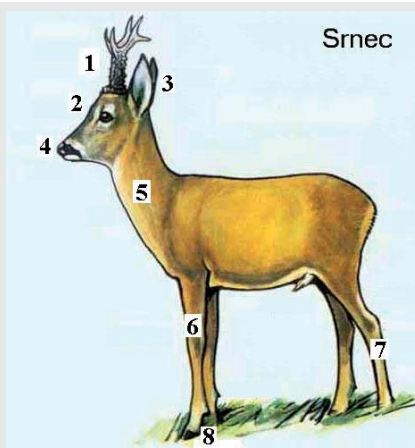
Mgr. Radim Šebesta

Okénko mladého myslivce

Zkus přiřadit k číslům na obrázku tyto myslivecké názvy:

- zadní běh
- krk
- parůžky
- přední běh
- větrník
- světla
- slechy
- spárky

Srnec

Řešení
11c, 2f, 3g, 4e, 5b, 6d, 7a, 8h

TJ Celtic Bořetice

Dovolte, abychom Vás v první řadě seznámili s děním na hřišti a v zákulisí. V lednu 2012 na členské schůzi, která měla zastoupení kolem 70 členů, proběhla volba nového výboru, kde byli zvoleni tyto členové: Ing. Stanislav Novák, Kamil Kadlec, Andrej Pazderka, Jaroslav Procházka, Josef Petrásek, Karel Pilař a jako nový prezident klubu – Ing. Václav Kadlec. Současné vedení chce samozřejmě zachovat chod klubu v plném rozsahu, i když situace není pro nás vůbec jednoduchá, řešili jsme existenční problémy, které jsme chtěli vyřešit prodejem nemovitosti a pozemků. Prodej „Mlýnského“ jsme nakonec odsunuli na rok 2016 a vše jsme oddálili půjčkou. Jinak obec nám vyšla vstříc s tím, že bude platit kompletně spotřebu energie a vodného, dále nám přislíbila Kč 25 000,-- na plat správce a bude se na vlastní náklady starat o prostory v areálu a sečení hřiště. Na sezónu 2012 až 2013 chceme založit mládežnické kluby, a to jak žáky, tak dorost, obec nám opět přislíbila finanční výpomoc na plat pro trenéry. Víme, že aktivních „malých fotbalistů“ je u nás poskromnu, přesto bychom vše chtěli vyřešit spojením se sousední vesnicí, v jednání je jak Kobylí, tak i Vrbice. Takže plánů máme dost.

Z „A“ týmu odešli Martin Raška, Zdeněk Šlacar a Josef Duda, kterým skončilo hostování. Jako posily do A týmu přišli L. Malár z Hrušek, který v minulosti prošel naší 1. ligou a dokonce hrál i sezonu ve Spartě, dále J. Hirko z Kuřimi, který v minulosti hrál čtyři roky 2. ligu na Kypru. Sestava pro jaro 2012 „A“ týmu je tedy následující: Otáhal, Vašek, Baštář, Gehr, Štávik, Petrásek M., Petrásek D., Hirko, Novotný, Kadlec, Malár a Machala. „B“ tým: Dufek L., Dufek, Bubeníček, Cichra, Šauer M., Jambor, Mazůrek, Gloza, Bystřický, Kožíšek, Mikulova T., Michna, Lebeda, Pazderka J., Pazderka A. a Fridrich L. Celkem máme v obou týmech k dispozici 29 aktivních hráčů. V „B“ týmu by

Zápasy podzimu 2011 – FC Celtic Bořetice A

Tvrdonice : Celtic	2 : 2	branky za nás stříleli Machala a Švancar
Celtic : Dražovice	4 : 1	branky stříleli 2× Šustr, Dunka, Novotný
Rohatec : Celtic	5 : 3	branky Dunka, Krška
Celtic : Bučovice	2 : 0	branky Machala, Petrásek
Břeclav B : Celtic	3 : 1	branka Šustr
Celtic : Lanžhot	1 : 1	branka Novotný
V. Pavlovice : Celtic	3 : 2	branky Machala, Dunka
Celtic : Mutěnice	2 : 3	branky Kadlec, Machala
Vacenovice : Celtic	0 : 2	branky Kadlec, Krška
Rakvice : Celtic	3 : 3	branky 2× Kadlec, Krška
Celtic : Ratíškovice	2 : 5	branky Kadlec, Krška
Velká nad Veličkou: Celtic	5 : 0	
Celtic : Lednice	3 : 1	branka Šustr, Machala, Dunka
Dražovice : Celtic	1 : 1	branka Šustr

Nejlepší střelci podzimu: 5 branek Machala, po 4 brankách Kadlec, Šustr a Dunka.

Tabulka podzim 2011

1. Mutěnice	14	10	2	2	37 : 13	32
2. Břeclav B	14	8	4	2	33 : 17	28
3. Lanžhot	14	6	6	2	27 : 13	24
4. Ratíškovice	14	6	3	5	29 : 21	22
5. Dražovice	14	6	3	5	25 : 23	22
6. Velké Pavlovice	14	6	2	6	18 : 24	20
7. Rohatec	14	5	4	5	24 : 21	19
8. Bučovice	14	6	1	7	19 : 24	19
9. Lednice	14	5	3	6	21 : 24	18
10. Tvrdonice	14	4	4	6	23 : 26	16
11. Celtic Bořetice	14	4	4	6	28 : 33	16
12. Velká nad Velič.	14	4	3	7	17 : 20	15
13. Rakvice	14	4	2	8	21 : 32	14
14. Vacenovice	14	2	3	9	7 : 37	9

Zápasy podzimu 2011 – FC Celtic Bořetice B

Šidbořice : Celtic B	1 : 1	
Celtic B : Starovičky	3 : 4	branky Kadlec, Filo, Michna
Strachotín : Celtic B	1 : 0	
Celtic B : Brumovice	4 : 2	branky Gehr, Kadlec, Dufek L., Dufek M.
Nosislav : Celtic B	1 : 3	branky 2×Kadlec, Michna
Celtic B : V.Němčice	2 : 0	branky Filo, Šauer M.
Klobouky : Celtic B	1 : 3	branky Gehr 2×, Petrásek M.
Celtic B : Vrbice	3 : 0	branky 2× Kadlec, Dufek L.
Kobylí : Celtic B	0 : 1	branka Štávik
Popice : Celtic B	1 : 2	branky Šauer J., Dufek L.
Celtic B : Ivaň	1 : 0	branka Šauer M.
Pouzdržany : Celtic B	3 : 2	branky Šauer M. Michna
Celtic B : Uherčice	2 : 1	branky Kožíšek, Dufek L.
Starovičky : Celtic B	2 : 0	

Nejlepší střelci našeho B týmu: 5 branek Kadlec, Dufek L. 4 branky.

mělo být vše při starém a tým stále bude útočit o první post v tabulce. Jarní sezona začala 31. 3., v sobotu 15.30, zápasem s TJ Rohatec. Na jaro 2012 došlo k zásadní změně, a to, že všechna domácí utkání „A“ týmu se budou hrát v sobotu a „B“ tým bude hrát v neděli.

Doufáme, že se nám v jarních částí soutěže bude opět dařit. Závěrem bych chtěl poděkovat všem hráčům a funkcionářům za čas věnovaný pro náš „Celtiček“. Takže sportu zdar a fotbalu zvlášť!!!

*Andrej Pazderka,
člen výboru TJ Celtic Bořetice*

Tabulka podzim 2011

1. Strachotín	14	10	2	2	30 : 19	32
2. Brumovice	14	9	3	2	49 : 18	30
3. Celtic Bořetice B	14	9	1	4	27 : 17	28
4. Strachotín	14	8	0	6	34 : 23	24
5. Nosislav	14	7	2	5	31 : 22	23
6. Velké Němčice	14	6	3	5	32 : 24	21
7. Ivaň	14	7	0	7	26 : 36	21
8. Uherčice	14	6	2	6	22 : 27	20
9. Klobouky	14	5	3	6	25 : 18	18
10. Kobylí	14	5	1	8	26 : 33	16
11. Pouzdřany	14	5	1	8	18 : 28	16
12. Vrbice	14	5	0	9	18 : 28	16
13. Popice	14	3	4	7	17 : 26	13
14. Šitbořice	14	1	2	11	18 : 58	5

Zahájení tenisové sezóny

Tenisový oddíl zahajuje novou tenisovou sezónou. V případě pěkného počasí si mohou všichni zájemci a příznivci tenisu přijít zahrát. Po domluvě je možné rezervovat hřiště pro nohejbal nebo volejbal. Informace a rezervace na telefonu číslo 734 354 236 nebo 602 192 952. Za úplaty půjčujeme rakety a míčky,

a to zejména začátečníkům, kteří si chtějí zkusit, jestli je bude tento sport bavit. Pro zájemce je možné zajistit i kontakt na trenéra.

Valná hromada tenisového oddílu se uskuteční v neděli 22. dubna v 10.00 hodin v zasedací místnosti obecního úřadu. Očekáváme účast všech členů. Na schůzi zveme také

všechny potencionální zájemce o členství. Členové tenisového oddílu mají sice na jedné straně povinnosti spojené zejména s údržbou areálu a šaten, na druhé straně mají však nesporné výhody spočívající ve zvýhodněných platbách za užívání hřiště.

Předseda oddílu, Ing. Petr Machač

Příspěvky a dotace TJ Sokol (v letech 2002–2011)

V souvislosti s posledními událostmi v TJ Sokol Bořetice, chci uvést na pravou míru různé polopravdy a lži, které se šířily a šíří obcí. Jde to především o informace, že za mého působení ve vedení Sokola dávalo zastupitelstvo peníze bez problémů a tolik, kolik Sokol chtěl, a za dnes už bývalého vedení tomu bylo s velkými problémy a pouze v omezené míře. Podle dostupných informací za léta 2002–2006, kdy jsem byl předsedou Sokola, byly na činnost a provoz Zastupitelstvem obce schváleny a z obecního rozpočtu vyplaceny finanční prostředky ve výši Kč 840 000,--. V té době hrála tři družstva (žáci, dorost a muži). Od roku 2006 přibyla ještě základna (děti od 6 do 10 let věku) a B mužstvo dospělých. V letech 2007–2011, kdy Sokol řídil výbor v čele s předsedou Martinem

Vojtěškem, bylo na činnost a provoz Zastupitelstvem obce schváleno Kč 895 000,--. Vyplaceno z obecního rozpočtu však bylo Kč 749 000,-- , protože v letech 2008 a 2009 vedení Sokola nepředložilo potřebné doklady a Kč 146 000,-- nemohlo být vyplaceno. V roce 2007 hrálo také pět družstev, ale postupně družstva ubývala, až v roce 2009 zůstala pouze dvě družstva dospělých. Žákovská družstva a dorost byly postupně zrušeny, a to nejen z důvodu malého počtu dětí a mládeže, ale i z důvodu, že se nenašel nikdo, kdo by se o mládežnická družstva staral. Takže všeobecné povědomí o tom, že za mého působení ve vedení Sokola se dávaly z obecního rozpočtu velké peníze, není pravdivé.

A ještě je tu další pomluva, která koluje v Bořeticích. Jedná se o budo-

vání sportovního areálu v letech 2003–2006. S tím samozřejmě související finance. Sportovní areál jsem nepomáhal budovat a zajišťovat mu finanční prostředky proto, abych se obohatil (jak se v Bořeticích s oblibou povídá). S budováním sportovního areálu jsem vypomáhal proto, aby bylo v Bořeticích kulturní sportovní prostředí, aby se domácí sportovci (především fotbalisté a tenisté) nestyděli za své šatny a spolu se soupeři se nemuseli převlékat někde u „Svodnice“ na mezi. V souvislosti s budováním areálu mám čisté svědomí a všem se můžu podívat přímo do očí. Do sportovního areálu v Bořeticích bylo v letech 2003–2006 investováno cca Kč 9 479 000,--. V letech 2003 a 2004 obec investovala z obecního rozpočtu do nových šaten částku cca Kč 3 850 000,--.

Na vybudování nových šaten nebyla žádná dotace. V roce 2005 bylo vybudováno hřiště s umělou trávou v hodnotě 2 268 000,--. Z toho Kč 1 200 000,-- byla dotace ze státního rozpočtu, Kč 500 000,-- dotace z rozpočtu Jihomoravského kraje, Kč 500 000,-- z obecního rozpočtu a Kč 68 000,-- z vlastních zdrojů Sokola Bořetice. V roce 2004

a hlavně 2006 byla provedena rekonstrukce starých šaten v hodnotě Kč 3 360 000,--. Z toho Kč 3 200 000,-- byla dotace ze státního rozpočtu, Kč 80.000,-- dotace z rozpočtu Jihomoravského kraje a Kč 80.000,-- z obecního rozpočtu. Všechny dotace, které Sokol v těchto letech obdržel, byly řádně proinvestovány a zkontrolovány kontrolními orgá-

ny obce, kraje a státu, především finančním úřadem. Veškeré doklady týkající se investic a dotací jsem předával (společně s Ing. Lenkou Bukovskou) na začátku roku 2007 tehdy nově zvolenému výboru.

Milan Herúfek

bývalý trenér, hráč a předseda

TJ Sokol Bořetice

současný jednatel FK Vrbice 1959

POZVÁNKA

KULTURNÍ KOMISE OBCE BOŘETICE VÁS SRDEČNĚ ZVE
NA DIVADELNÍ PŘEDSTAVENÍ:

komedie **OSUDY JEDNOHO VINAŘE**,
které se uskuteční v neděli 20. května 2012 v 15.00 hodin
v KULTURNÍM DOMĚ V BOŘETICÍCH.

V rámci projektu Záhorácké a Moravsko-Slovácké divadlobrání, Záhorácké divadlo ze Senice a divadelní soubor Svatopluk z Hodonína nastudovali společně trpkou komedii Stana Šubíka, Osudy jednoho vinaře, která je o víně a osudech lidí s ním spojených.

jízdní kola

1992-2012 20let jedeme spolu

náhradní díly a doplňky, funkční a sportovní prádlo CRAFT, MOIRA, ATEX
velké slevy jízdních kol model 2011
 v nabídce již modely 2012

prodej dárkových a servisních poukazů v hodnotě 300 až 1000,-Kč

záruční i pozáruční servis, opravujeme všechna jízdní kola,
 provádíme opravy kotoučových i hydraulických brzd

otevřeno: po - pá 8.00 - 12.00 13.00 - 17.00 sobota: 8.00 - 11.00

Hlavní 68, Velké Pavlovice, tel: 519428507 www.zaf.cz velo@zaf.cz

Opožděné blahopřání k narozeninám

Pro nedostatek místa ve vánočním vydání BL jsme nemohli blahopřát k narozeninám našim společným známým, kteří spolu žijí spolu v neregistrovaném partnerství. Pan vysavač se dožil 110 a jeho družka elektrická pračka dokonce 115 let.

První vysavač si v roce 1901 nechal patentovat Angličan Hubert Cecil Booth. Traduje se, že na svůj nápad přišel, když se na londýnském nádraží zúčastnil předvádění nového způsobu čištění železničních vagonů – odfukování prachu ze sedadel.

25. února 1902 již založil společnost Vacuum Cleaner Co. Ltd. A vysavače se začaly vyrábět ve velkém. Masově se pak začaly vyrábět ve 20. letech minulého století, když firma Elektrolux uvedla na trh finančně dostupný Model V.

V roce 1906 Američan Alva Fischer sestrojil elektrickou pračku. Ve stejném roce pak k ní konstruktéři připojili ohřev vody přímo v pračce. Do té doby se pod ní muselo topit jako v kamnech.

Pračka samotná je součástí archeologického

výzkumu. Prvním modelem na samém počátku lidstva byly kameny u břehu potoka, kde se prádlo máchalo, a klacky, kterým se otloukalo.

Vývoj šel vpřed pomalu. Vznikaly sice různé dokonalé plácačky, ale až 2800 let př. n. l. se objevilo mýdlo a v první polovině 18. století valcha. Asi o století později vznikaly dřevěné pračky – dva půlválce s lištami, které se kývaly proti sobě.

Pak se objevila pračka zvonová – prádlo pral proud vody, který vytvářel pohyb vody nahoru a dolů.

Následovala práčková pračka. Buben se otáčel ručně až o 120 stupňů a na vnitřní ploše měl různé výstupky.

Konečně pračka vířivá – vířič rozproudil mýdlový roztok v nepohyblivém bubnu.

A pak už se narodila členka našich rodin – pračka elektrická a dnes už nám pomáhá její dcera – pračka automatická. Obě pracují na stejném principu. Prádlo je vynášeno nahoru a padá dolů vlivem gravitace, a tím prací roztok proniká do prádla. Ale to už důvěrně znáte..

Ing. Petr Zemánek

Svaz tělesně postižených se sídlem v Bořeticích

Dne 16. 3. 2012 uspořádal Svaz tělesně postižených se sídlem v Bořeticích členskou schůzi v místním kulturním domě. V prostorách kulturního domu se sešlo asi 135 členů Svazu tělesně postižených z Bořetic a přilehlých obcí. Doc. RNDr. Jaroslav Libicher obeznámil členy s činností a hospodařením svazu

za předešlý rok a seznámil členy s aktivitami svazu pro rok 2012. Poté následovala poučná přednáška naší paní doktorky, MUDr. Marcelly Barnášové na téma „Jak snadněji prožít staří“. Dále pak nrap. Petra Hrazdírová z preventivně informačního oddělení Policie ČR upozornila účastníky na podvodné jednání,

kté je páháno na seniorech. K tanci i poslechu nám přišla zahrát dechová hudba „Horenka“, která se i letos postarala o příjemnou atmosféru. Součástí schůze byla i bohatá tombola, do které přispěli jak členové organizace, tak i sponzoři, kterým touto cestou děkujeme.

Vlasta Michnová

POZVÁNKA

Kulturní komise Obce Bořetice pořádá

v neděli 13. května 2012 **výstavku moučníků a buchet spojenou s ochutnávkou.**

Své vzorky můžete přinést od 13:30 hodin do místního kulturního domu.

Uvítáme, když také přispějete a vzorky všichni společně ochutnáme po závěrečném vystoupení žáků a dětí ZŠ a MŠ Bořetice.

Srdečně Vás všechny zveme.

Kulturní program zajišťují žáci a děti ZŠ a MŠ Bořetice svým **ZÁVĚREČNÝM VYSTOUPENÍM**, které začne v 15:00 hodin.

Kulinářské okénko

„JAHODOVÝ ŘEZ“

Těsto: 3 vejce, 1 hrnek krystalového cukru – dohromady vyšlehat. Přidáme 1 hrnek oleje, 1 hrnek mléka, 2 hrnky polohrubé mouky a 1 prášek do pečiva – upéct. Poleva: ¼ l mražených jahod odměříme v „litráku“ a zalejeme vodou, dáme vařit, podle své chuti přidáme cukr, přidáme 2 vanilkové pudinky, které ve směsi uvaříme. Vše potom jemně rozmixujeme a natřeme na upečenou buchtu.

„ÚŽASNÝ SALÁT MARU“

1. zavařený celer
2. kukuřice
3. plechovka ananasu
4. 200 g šunky nakrájet na kostičky
5. 5 uvařených vajíček
6. majonéza velká
7. 1–2 nastrouhaných jablek
8. 1 pórek
9. 200 g tvrdého sýra nakrájet na kostičky

DOPORUČENÍ: Salát připravit den dopředu.

Postup: Přesně podle 1 až do 9 vrstvit a NEMÍCHAT – až před podáváním.

DOBROU CHUŤ

Oldřich Damborský

Hroty křídel vlaštovek

Hroty křídel vlaštovek řežou modrou cíchu,
vánek se ujal taktovek, diriguje našemu smíchu.

A ty se směješ, snad do taktu hebkých jív,
všude zlato pampelišek, téměř jako dřív...

Jen nevstoupíme do stejného jara,
kdeže je věnečků plná kára a princezna zakletá do věže.

Do věže z tónů a slov vrbové píšťalky,
máš moudrost sov a k očím ti ladí azalky...

Plakát

Ač leje provazy křišťálovými
ač vyfukuje vítr mrazivák,
ač stařena metelice rozhazuje
pohanku,
vždy skládám sluneční rýmy
a když se podívám na protější stěnu
jen tak, uvidím plakát vycházejícího
slunce jak se prodírá houževnatě v
horách ke spánku a zlatí mou pelest
i duši nadějemi novými, zase jsem
rozevlátý jako kroužící pták a les
beru jako nekonečnou čítanku...

Stéblo zápěstí

A zase je tu jarního větru vlání
bude tu s námi věčně
do skonání,
s plíšky pampelišek
a s barokními mraky dívající se
na nás z výšek.
A láska, ta svatá poběhlice,
bude nám napínat zrak
a dmout plíce.
Dej mi, moje milá,
stéblo tvého zápěstí
na skráně
a hlad' mne, v tom je síla
potom řeknu:
Nežil jsem marně...

Ještě

Líčka jablíček ještě kvetou
chloupky zápěstí jehněd ještě raší
Miluji tě, řekneš něžnou větou,
ať holubici touhy nepoplašíš.

Řeka výmluvnosti je ještě kalná
dukáty pampelišek ještě tiskne hlíny lis,
usměje se na tebe milenka starodávná
a uzdraví tě z chmur lépe než propolis.

A na dně studní věčné oči nebe
a ruce vinné révy hladí plyšový vánek,
ještě rezavé stráně plné ptačích klevet
však ofrakované vlaštovky nesou džbánek
plné mízy, vlání a sladkobolných příslibů
a ty piješ z plna hrdla a zase věříš,
že tentokrát to vyjde a ty neuděláš chybu,
ale ještě drátěnou košili pochyb střežíš...

Balada o tíživé uzávěrce

Mám napsat něco do Bořetických listů
o blížícím se jaru,
mám si zahrát na bosého flétnistu
nebo v režné košili zahrát na větru fujaru?
Za chvíli bude uzávěrka
a já mám sepsanou teprve první sloku,
natáhnu si toulavá perka
a vezmu Pálavu do útoku.
Už mám druhou sloku mé balady
brouzdám se kavylem
a obdivuji jarní hlaváčky,
směji se a obdivuji ty boží zahrady
nepotřebuji infuzi ani kapačky.
Už mám třetí sloku a vesele si křepčím
požádám o tanec neviditelnou vílu
a její oko něhou zvlhne a v pase bude hebčí.
Tak a teď můžu dát tuhle báseň redaktorovi, doufám, že ni bude mít sílu,
Jinak tuhle báseň pošlu do Děvčetsilu...

Obleva

Ta tvrdohlavá Zima si hrála s Vesnou
jako vychytralá kočka s bezbrannou myší, a přece ji kolena rampouchů
poklesnou, když přijíždět na vraníku touhy Vítr slyší...

www.kravihora.cz

Hotel Kraví hora pro Vás otevřel

novou moderní restauraci,

která Vám nabídne zajímavé gastronomické pokrmy
s širokou nabídkou kvalitních vín.

Restaurace je vhodná pro posezení ve dvou či s přáteli, tak
i pro posezení s obchodními partnery s možností pořádání
významných rodinných oslav.

Přijďte ochutnat březnovou nabídku steaku a připravujeme
pro Vás speciální jarní menu.

Rezervace na tel.čísle 519 430 090 nebo 776 583 276 a na hotel@kravihora.cz.

Na Vaši návštěvu se těší zaměstnanci hotelu.

Nabídka hotelu Kraví hora Bořetice

Víkendové pobyty s gastronomickým
zážitkem, vínem, relaxací a masáží
<http://www.kravihora.cz/cz/vikendove-a-prazdninove-pobyty/vikend-pro-dva.html>
Nyní se SLEVOU.

Připravujeme pro Vás zajímavé gastro-
nomické akce a nabídky pobytů.
Nabízíme cvičení dětí a rodičů
s využitím wellness centra.

**AKCE 1 PLATÍCÍ RODIČ + 2 DĚTI
ZDARMA.**

Více na www.kravihora.cz

Recept hotelu Kraví hora

Králičí hřbet ve slaninové košilce na smetanovém špenátu (4 porce)

600 g králičí hřbet

160 g anglická slanina (plátky)

400 g špenát (nejlépe čerstvý)

1 dcl mléka

1 dcl smetana

50 g cibule

50 g máslo

olivový olej, tymián, sůl pepř, česnek, polévková lžíce hladké mouky

Dobře očištěné králičí hřbety osolíme, opepříme, zakápneme olivovým olejem a necháme odpočinout cca 4 hodiny. Potom je nakrájíme na špalíčky asi 4 cm dlouhé a zabalíme do slaniny. Do jednoho balíčku můžou přijít i tři kousky hřbetu (záleží na velikosti). Balíčky po třech napícheme na špíz a ze všech stran na olivovém oleji zprudka opečeme. V troubě dopečeme při 160 stupních asi 15 minut.

Na másle zpěníme cibuli a zlehka zaprášíme moukou. Zalijeme vlažným mlékem a vložíme špenát, který jsme před tím spařili. Přivedeme do varu, ochutíme solí, pepřem a velmi zlehka česnekem. Nakonec zjemníme smetanou a už jen prohřejeme.

Na smetanový špenát položíme špíz, jako vhodná příloha může být vařený brambor s pažitkou.

Dobrou chuť Vám přeje šéfkuchař hotelu Kraví hora Zdeněk Salajka

Vítejte mezi námi:leden

Berenika Valová

únor

Natálie Lexová

Nella Loukotová

Jubilanti 85 let:únor

František Jurasová

duben

Bohumil Petrásek

Sňatek uzavřeli:prosinec

Kateřina Fišarová – Anton Chmelík

Jubilanti 90 let:leden

Marie Šťavíková

Přejeme všem hodně zdravíčka a osobní spokojenosti.

Jubilanti:**Jubilanti 70 let:**leden

Anežka Petrásková

duben

Jaroslava Žatecká

Jubilanti 75 let:únor

Františka Surmanová

Ludmila Příbylová

březen

Ludmila Ručná

duben

Josef Petrásek

Z našeho středu navždy odešli:leden

Marie Kacerová

únor

Václav Česal

Štěpánka Siváková

Statistika

Privítali jsme nové občánky naší obce celkem 6 dětí, z toho 2 děvčata a 4 chlapce:

Adam Řiháček
Štěpán Šebesta
Jaroslav Springer
František Popelka
Anna Šebestová
Kristýna Vrbovská

Celkem bylo uzavřeno: 6 sňatků

Rozloučili jsme se s těmito občany:

Jindřiška Kadlecová
Ludmila Springerová
Václav Vyhňák
Ludmila Grůzová
Alena Szitaiová
Vlasta Chrástková
Marie Springerová
Ludmila Jakubcová
Ing. Jaroslav Kočařík
Vlasta Otáhalová
Marie Chrástková
Zdeňka Knápková
Terezie Fialová
Radomír Újezdský
Josef Hycl
Barbora Thoržová

Během roku 2011 se z naší obce odstěhovalo 29 občanů a přistěhovalo se 16 občanů.
K 31. 12. 2011 žije v obci Bořetice celkem 1 287 občanů.

Jak to bylo s obecním znakem a praporem

Téměř dvacet let již obec užívá znak a prapor udělený Parlamentem České republiky, na návrh Podvýboru pro heraldiku a vexilologii, ze dne 2. 1. 1994. Naše obec byla mezi dalšími asi třiceti obcemi a městy první, kterým byl v novodobé historii znak a prapor (dnes vlajka) udělen. Byla to tehdy velká pocta pro naši obec a dekrety jsem převzal z rukou Milana Uhdeho v Síni státních aktů. Nápad na požádání o udělení znaku a praporu byl můj. Navrhl jsem zastupitelstvu, abychom vycházeli z otisku pečeti, kterou jsem našel při studiu materiálů v Zemském archivu v Brně a na kterém je prokazatelně rok vzniku pečeti 1653 (historik Hosák ve své práci uvádí rok 1656 a další jej opisují). Pečeť vznikla několik let po skončení třicetileté války (1648), kdy naše obec byla skoro celá zničena (zůstalo jen sedm osedlých domů a vše ostatní včetně vinařství bylo pusté). Proto jako jediní z okolních obcí nemáme na té původní pečeti symbol vinařství, ale jen polního hospodářství, které je tam zastoupeno bránami a radlicí. Požádal jsem našeho občana, V. Hasíka o překreslení této pečeti jako přílohu k žádosti. Kresba byla dosti neumělá, ale to při rozhodování komise nebylo podstatné a je takto zobrazována i ve schvalovacích dokumentech. Naším konzultantem byl člen heraldické komise za Jihomoravský kraj,

dr. Štarha. Již tehdy nám vysvětlil, že komise nebude brát zřetel na grafické znázornění návrhu a v rozhodnutí bude platit písemný popis. Případné další grafické znázornění musí vycházet z popisu a musí být poznat, že to jsou brány a radlice a že nezáleží na tom, kolik mají brány hřebů, zda mají ouško pro tažení... Při překreslování však význačný grafik Lubomír Vaněk z Brna se držel sice popisu v rozhodnutí a hlavně otisku pečeti z roku 1653, ale zaměnil heraldický pohled na kresbu. V heraldice platí, jako by pozorovatel stál za kresbou a od toho se popisuje levá a pravá strana. Grafik to však nakreslil tak, jako by pozorovatel stál před kresbou. Nikdo si toho dvacet let nevšiml. Dr. Štarha, po upozornění redakce Břeclavska, že do toho začal „štourat“ p. Surman, a operuje s tím, že jen přešití nebo výroba slavnostního praporu bude stát 50 000 korun a další náklady, redakci vysvětlil, že je to sice záhada, ale ne taková, aby byly znak a vlajka neplatné, a také dokumenty takto označené neplatné. Řekl, že přišlo-li se na to až teď, nemusí se slavnostní prapor upravovat. Propagační a jiné materiály, dopisní papíry a obálky je nutno spotřebovat a nové tisknout již s opraveným znakem (figury na správné straně), u vlajky na OÚ (je

velmi jednoduchá) stačí přešít tunýlek a otočit správnou barvu k žerdi. Jen je nutno nechat vyrobít nové razítko (nemá-li na to obec těch několik stokorun, jsem ochoten jej nechat na svůj náklad vyrobít, neboť jsem si uvědomil, že jsem to neuhlídá se španělským tvarem znaku, podle schválení heraldickou komisí. Všude jinde je možno používat znak se zdobenou barokní kartuší, která je nakreslena přesně podle znaku na pečeti z roku 1653. K tomuto článku přikládám kopie všech materiálů z kopií, které jsem si pořídil pro svůj archiv. Případný zájemce může do nich nahlédnout na OÚ.

Nevím, proč se tento problém otevírá po skoro dvaceti letech a napadá mě stará pravda, že čím víc se do něčeho štourá, tím víc to smrdí... Bez toho se mohl znak používat další desítky let a jen odborníci a ten, kdo se v heraldice vyzná, má v ruce popis znaku a ví, že se na něj musí dívat odzadu, přijde na tuto závalu. Před pár lety přišel návrh od vinařů požádat o nový znak s tím, že by se některé znamení vypustilo a nahradilo něčím z vinohradnictví. Rada to však neschválila. Kdo se může chlubit se znakem podle návrhu již čtyři sta let starého? Cítím v tom nějakou čertovinu (peníze?).

Václav Petrásek

Jak je to s obecním znakem nyní

Již bezmála 20 let užívá obec Bořetice znak, který ve své grafické podobě není totožný se znakem přiděleným Parlamentem ČR ze dne 2. 1. 1994, č. r. 13. Nakolik se oba znaky od sebe liší, je možno posoudit z vyobrazení na konci tohoto sdělení.

To, co pan Petrásek uvádí ve svém článku, je z podstatné části popis toho, co předcházelo, než byl obecní znak přidělen. Kým, kde a na čí popud byl znak pozměněn do podoby, kterou obec doposud užívala, se z jeho článku nedozvídáme. Ale stalo se tak až poté, co již byl znak obci

Parlamentem ČR přidělen.

Není vůbec směrodatné, komu se líbí víc ten „vylepšený“, ať už se k tomu vyjadřují heraldici, občané či obecní zastupitelé. Ze zákona je povinnost používat znak přidělený v té podobě, v jaké byl schválen Parlamentem ČR. Jakékoliv další úpravy po této době jsou nepřijatelné.

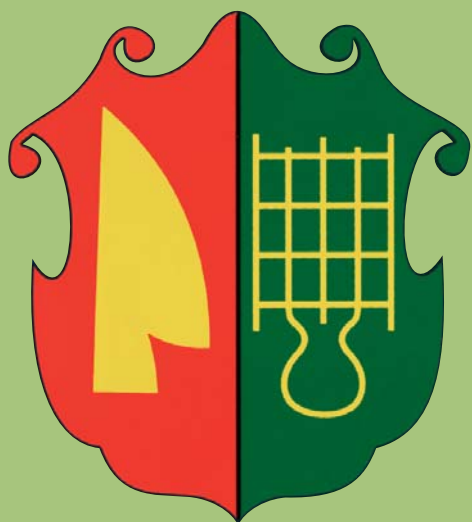
Naštěstí obec Bořetice za celou dobu vystavila jen málo dokumentů, na kterých byl použit nesprávný znak, protože jinak by se mohlo stát, že jejich vydání by se anulovalo.

Doposud používaný znak může

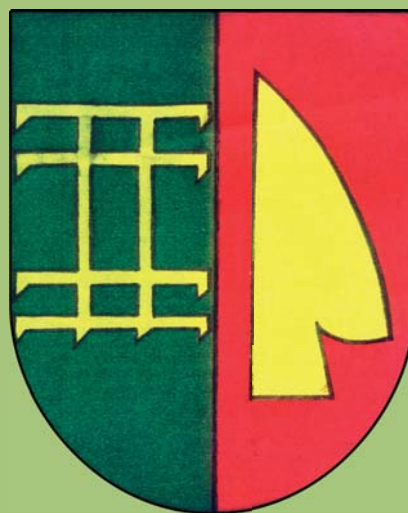
být používán výhradně jen pro reklamní a propagační účely občanských sdružení a spolků, ale obecní úřad musí vždy používat znak, který požehnal předseda Poslanecké sněmovny pan Milan Uhde.

Obec je samospráva, a proto musí respektovat nařízení a rozhodnutí ústředního orgánu, v tomto případě Parlamentu ČR. Jestliže tedy pan Petrásek soudí, že může pozměnit rozhodnutí Parlamentu ČR, tak se mýlí. Pro obec Bořetice je nařízením Parlamentu ČR zákon.

Václav Surman, starosta

Doposud používaný znak: „logo“

Obci přidělený znak Parlamentem ČR 2.1.1994

Fotogalerie

Pan Oldřich Jedlička slaví 90 let

Paní Marie Štáviková slaví 90 let

Žehnání mladého vína

Fotogalerie

*Hodnocení vín na Velikonoční výstavu**Hodnocení vín na Velikonoční výstavu**Hodnocení vín na Velikonoční výstavu*

Fotogalerie

Děti z MŠ v obecní knihovně

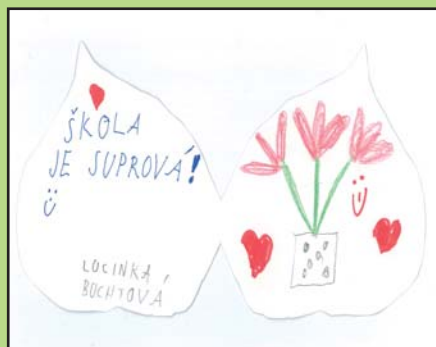
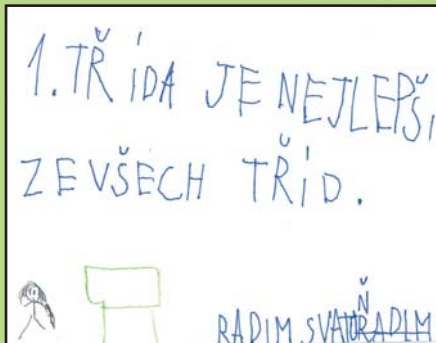
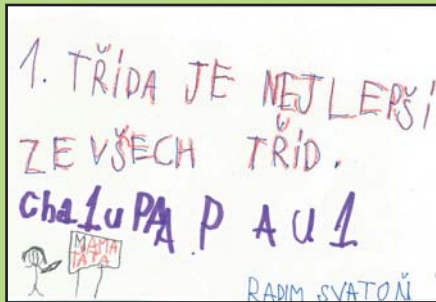
Předvelikonoční zastavení v MŠ

Předvelikonoční zastavení v MŠ

Fotogalerie

Práce dětí ZŠ

Fotogalerie

Výroční schůze SDH

Ples SDH

Mladí hasiči: uzlování

Fotogalerie

Pracovníci OÚ odstranili vzrostlý strom, který svým vzrůstem ohrožoval vše kolem sebe

Firma Ing. Petra Machače odstranila bezplatně pařezy

Pletení žil a zdobení velikonočních vajčků

Tříkrálová sbírka

Bořetické listy č. 1/2012
Vychází nepravidelně. Vydává Obec Bořetice, IČO: 283037. Registrováno MK ČR E 11 764.
Redakční rada: Václav Surman, JUDr. Jana Zemánková, Mgr. Marie Hamalová, Ing. Kateřina Michnová, Ing. Lucie Procházková, DiS.
Příspěvky a náměty pošlete na e-mail: zpravodaj@boretice.cz. Redakce si vyhrazuje právo příspěvky krátit. Výtisk zdarma.
Neprošlo jazykovou úpravou.
Grafická úprava a tisk: Petr Brázda – vydavatelství Břeclav